

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ເນເຣມີຢາ

ສະບັບ 2010

ເນເຮມີຢາ

ບົດທີ 1

ເນເຮມີຢາອະທິຖານ

ພີ່ນ້ອງຂອງເນເຮມີຢາລາຍງານເລື່ອງຄວາມທຸກໃຈໃນເຢຣູຊາເລັມ

¹ ຖ້ອຍຄຳຂອງເນເຮມີຢາ ລູກຊາຍຮາກາລີຢາ ຢູ່ມາໃນເດືອນເກົ້າ ບີທີ່ຊາວຂອງການປົກຄອງຂອງເຈົ້າອາຕາເຊເຊັດ ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຊູຊາເມືອງຫຼວງ

² ຮານານີພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄົນໜຶ່ງທີ່ມາຈາກຢູດາກັບຊາຍບາງຄົນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມເຖິງພວກຍິວທີ່ໄດ້ໜີຈາກພວກທີ່ຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະຖາມກ່ຽວກັບ ເຢຣູຊາເລັມ

³ ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຜູ້ທີ່ໜີຈາກພວກທີ່ຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນເດີມມີຄວາມລຳບາກຢ່າງຫຼວງຫລາຍ ແລະມີຄວາມອັບອາຍ. ກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມກໍເພພັງລົງ ແລະ ປະຕູເມືອງກໍຖືກໄຟທຳລາຍ”

⁴ ຢູ່ມາເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍນັ່ງລົງຮ້ອງໄທ້ ແລະ ໂສກເສົ້າຢູ່ຫຼາຍມື້ ຂ້າພະເຈົ້າອົດອາຫານ ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ

ເນເຮມີຢາເສຍໃຈ ຈຶ່ງອະທິຖານ

⁵ ຂ້າພະເຈົ້າທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຟ້າສະຫວັນອົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ເປັນທີ່ຢາເກງ ພຣະອົງຊົງຮັກສາພັນທະສັນຍາ ແລະເມດຕາຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ ແລະຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ⁶ ຂໍພຣະກັນຂອງພຣະອົງສະດັບຮັບຟັງ ແລະຂໍພຣະເນດຂອງພຣະອົງຊົງເຝົ້າເບິ່ງ ເພື່ອຈະຮັບຟັງຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຂ້າພະອົງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງທັງກາງເວັນ ແລະກາງຄືນ ເພື່ອປະຊາຊົນອິສຣາເອນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຂໍຍອມສາລະພາບບາບຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ຊຶ່ງຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ດ້ວຍວ່າຂ້າພະອົງແລະຄອບຄົວບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະອົງໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ ⁷ ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍປະພຶດຢ່າງຊົ່ວຊ້າຕໍ່ພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະຄຳຕັດສິນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ⁸ ຂໍພຣະອົງລະນຶກເຖິງພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໄວ້ກັບໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ ‘ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍກະທຳການລະເມີດ ເຮົາຈະກະຈາຍເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປໃນໝູ່ຊົນຊາດທັງຫຼາຍ ⁹ ຖ້າເຈົ້າກັບມາຫາເຮົາ ແລະຖືຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ທັງປະຕິບັດຕາມ ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຈົ້າ ກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ໄກແສນໄກ ເຮົາຈະຮວບຮວມເຈົ້າມາຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະ ນຳເຈົ້າມາຍັງສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນາມຂອງເຮົາດຳລົງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ’ ¹⁰ ພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ໄວ້ດ້ວຍລິດທານຸພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະດ້ວຍພຣະຫັດອັນຊົງລິດຂອງພຣະອົງ

¹¹ ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຫ່ຽງພຣະກັນຮັບຟັງຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຄຳ ອະທິຖານຂອງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຢາເກງພຣະນາມຂອງພຣະ-

ອົງ ຂໍປະທານຄວາມສໍາເລັດແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃນມື້ນີ້ ແລະຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ເປັນທີ່ຖືກຕ້ອງ
ໃນສາຍຕາຂອງຊາຍຄົນນີ້ເທີນ” ໃນຄາວນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຢາຍເຫລົ້າອະງຸ່ນປະຈໍາໂຕະ
ເຈົ້າຊີວິດ

ບົດທີ 2

ເຈົ້າຊີວິດອາຕາເຊເຊັດສົ່ງເນເຣມີຢາໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ

¹ໃນປີທີ່ຊາວຂອງການຂຶ້ນສະເຫວີຍລາດຂອງເຈົ້າ ອາຕາເຊເຊັດ ໃນມື້ໜຶ່ງຂອງເດືອນໜຶ່ງ
ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດຊົງສະເຫວີຍພະກາຍາທານ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເຫລົ້າອະງຸ່ນຖວາຍແດ່ພະອົງ ແຕ່
ກ່ອນພະອົງບໍ່ເຄີຍເຫັນຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເລີຍ. ²ພະອົງຊົງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າ
ຈຶ່ງໂສກເສົ້າແທ້? ບໍ່ແມ່ນບໍ່ສະບາຍບໍ່? ເຈົ້າອຸກໃຈຊຶ່ງຖິ້!”

³ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຍ້ານທີ່ສຸດ ຈຶ່ງທູນຕອບພະອົງວ່າ, “ຂໍພະອົງຊົງພະຈະເລີນຕະຫລອດໄປ
ຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໂສກເສົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ ໃນເມື່ອເມືອງບ່ອນທີ່ປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຝັງໄວ້
ຮ້າງເປົ່າ ແລະປະຕູເມືອງກໍຖືກທໍາລາຍໝົດ.” ⁴ເຈົ້າຊີວິດຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ?” ຂ້າ-
ພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງສະຫວັນຊັ້ນພ້າ ⁵ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ
ທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຖ້າວ່າ ພະອົງຫາກຊົງພໍພະໄທ ແລະຊົງອະນຸຍາດຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຂ້າ-
ນ້ອຍ ຂໍພະອົງຊົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປປະເທດຢູດາ ຄື ໄປຍັງເມືອງບ່ອນທີ່ຝັງສົບພວກປູ່ຢ່າຕາ
ຍາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອວ່າຈະໃຫ້ສ້າງເມືອງນັ້ນຂຶ້ນໃໝ່.” ⁶ເຈົ້າຊີວິດພ້ອມທັງພະມະເຫສີທີ່ນັ່ງ
ຄຽງຂ້າງພະອົງ ໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຈະໄປດົນປານໃດ? ແລະເທິງນານປານໃດຈຶ່ງຈະກັບ
ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນຕອບພະອົງ ແລະພະອົງກໍໄດ້ຕົກລົງຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍ. ⁷ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້
ຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດ ຊົງໂຜດກະລຸນາຂຽນພະລາຊະສານເຖິງພວກຜູ້ປົກຄອງທາງແຂວງ ເອ-
ຟຣາດ ທິດຕາເວັນຕົກ ເພື່ອແນະນໍາໃຫ້ພວກເພິ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງໄປເຖິງ
ເມືອງຢູດາ. ⁸ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພະອົງຂຽນພະລາຊະສານເຖິງ ອາລັບ ຜູ້ຮັກສາປ່າໄມ້
ຂອງພະລາຊາ ເພື່ອບອກໃຫ້ລາວຈັດສົ່ງໄມ້ສໍາລັບສ້າງປະຕູບ້ອມຍາມຂອງພຣະວິຫານ ສໍາລັບ
ສ້າງກໍາແພງເມືອງ ແລະເຮືອນຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ⁹ເຈົ້າຊີ-
ວິດໄດ້ສົ່ງນາຍທະຫານບາງຄົນ ແລະໝວດທະຫານມ້າໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້
ເດີນທາງໄປສູ່ເອຟຣາດ ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເມື່ອໄປເຖິງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍມອບພະລາຊະສານ
ນັ້ນໃຫ້ພວກຜູ້ປົກຄອງເມືອງ. ¹⁰ແຕ່ເມື່ອສັນບັນລັດ ຊາວເບັດໂຮໂຣນ ແລະໂຕບີຢາຂ້າລາ-
ຊະການຊາວອໍາໂນນຮູ້ຂ່າວວ່າ ມີຄົນມາເຮັດວຽກເພື່ອຫາຄວາມສຸກໃຫ້ແກ່ຊາວອິສຣາເອນ
ພວກເຂົາກໍທຸກໃຈຫລາຍ.

ເນເຣມີຢາຊັກຊວນປະຊາຊົນໃຫ້ສ້າງກໍາແພງຂຶ້ນໃໝ່

¹¹ຕໍ່ມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະພັກຢູ່ຫັ້ນສາມມື້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້
ໃຜຮູ້. ¹²ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕັກເຕືອນໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຮັດເພື່ອນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ
ເມື່ອຕົກຕອນທ່ຽງຄືນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປກັບເພື່ອນບາງຄົນທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ພວກຂ້າພະ-

ເຈົ້າມີສັດພຽງໂຕດຽວ ຄືລໍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ. ¹³ຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກເມືອງທາງປະຕູເບື້ອງ
 ຮ່ອມພູທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະໄປທາງເບື້ອງໃຕ້ຜ່ານນ້ຳບໍ່ມັງກອນ ຈົນໄປຮອດປະຕູບ່ອນຖິ້ມ
 ຂີ້ເຫຍື້ອ ເພື່ອລຽບເບິ່ງກຳແພງເມືອງທີ່ເພພັງ ແລະປະຕູເມືອງທີ່ຖືກທຳລາຍ. ¹⁴ແລ້ວຂ້າພະ-
 ເຈົ້າກໍໄປທາງເໜືອໄປທາງປະຕູບໍ່ນ້ຳ ແລະທາງສະນ້ຳພະລາຊະວັງ ທາງເສັ້ນນີ້ບໍ່ມີບ່ອນໃຫ້ລໍ
 ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານໄປໄດ້. ¹⁵ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂຶ້ນໄປທາງຮ່ອມພູ ເພື່ອກວດເບິ່ງກຳແພງ
 ເມືອງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນມາທາງເກົ່າ ແລະກັບຄືນເມືອເມືອງ ໂດຍຜ່ານທາງປະຕູເບື້ອງ
 ຮ່ອມພູ. ¹⁶ພວກບັນດາຂ້າລາຊະການບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປບ່ອນໃດ ແລະໄດ້ເຮັດຫຍັງ
 ແດ່ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບອກຫຍັງໝົດແກ່ພວກຢູດາເຊັ່ນວ່າ ພວກປະໂລທິດ
 ພວກຜູ້ນຳ ພວກບັນດາຂ້າລາຊະການແລະພວກອື່ນໆ ທີ່ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານນີ້.
¹⁷ແຕ່ດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ພວກທ່ານເຫັນບໍ່ວ່າ ຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈທີ່
 ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຫລວງຫລາຍສ່ຳໃດ ຍ້ອນວ່ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຖືກຮ້າງເປົ່າ ແລະປະຕູ
 ເມືອງຖືກທຳລາຍ ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພ້ອມພາກັນສ້າງກຳແພງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ ເພື່ອພວກເຮົາ
 ຈະບໍ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າ.” ¹⁸ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ອຍເຫລືອ
 ແລະສະຖິດຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃດຕະຫລອດເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າຊີວິດ ໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກ
 ດ້ວຍ. ພວກເຂົາເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເລີ່ມລົງມືສ້າງເທີນ” ແລ້ວພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມ
 ລົງມືທຳງານ. ¹⁹ແຕ່ວ່າ ເມື່ອສັນບັນລັດ ໂຕບິຢາ ແລະເກເຊມຊາວອາຫລັບໄດ້ຮູ້ຂ່າວ ພວກ
 ເຂົາກໍພາກັນຫົວຂວັນພວກຂ້າພະເຈົ້າ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ “ພວກເຈົ້າຄິດຢ່າງໃດຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນີ້?
 ພວກເຈົ້າຈະກະບົດເຈົ້າຊີວິດບໍ່? ²⁰ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງ
 ສະຫວັນຊັ້ນພ້ຳ ຈະຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ພວກຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເລີ່ມລົງມື
 ສ້າງຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ມີສ່ວນໃດໃນ
 ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພວກທ່ານບໍ່ມີສິດໃດໆ ໃນບ່ອນນີ້.”

ບົດທີ 3

¹ແລ້ວເອລີຢາຊົບ ປະໂລທິດຕິນໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນພ້ອມກັບພິນ້ອງຂອງຕົນ ບັນດາປະໂລທິດ
 ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສ້າງປະຕູແກະ ໄດ້ເຮັດພິທີຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຕັ້ງບານປະຕູ ທັງ
 ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈົນຮອດທໍ່ຄອຍຮ້ອຍຄົນ ໄປຈົນເຖິງທໍ່ຄອຍຮານາເນນ. ²ແລະຕໍ່ໄປນັ້ນ ຊາວ
 ເຢຣີໂກ ກໍໄດ້ສ້າງສ່ວນຂອງຕົນ ຕໍ່ໄປກໍແມ່ນສ່ວນຂອງຊາກູເຣ ບຸດຂອງອິມຣີ ກໍໄດ້ສ້າງ
 ຄືນໃໝ່.

³ສ່ວນຕໍ່ໄປກໍແມ່ນສ່ວນຂອງລູກຫລານຮັດເສນາອາ ໄດ້ສ້າງປະຕູປາ. ພວກເຂົາວາງວົງກົບ
 ແລະບານປະຕູ ຕິດກອນ ກັບແປ້ນປະຕູໄວ້. ⁴ສ່ວນຕໍ່ໄປ ແມ່ນສ່ວນຂອງເມເຣໂມດບຸດອູຣິຢາ
 ຜູ້ເປັນບຸດຮັກກົດ ໄດ້ສ້ອມແຊມ. ສ່ວນຕໍ່ໄປ ເມຊຸນລຳລູກຊາຍຂອງເບເຣກິຢາ ລູກຊາຍຂອງ
 ເມເຊດຊະເບນ. ແລະສ່ວນຕໍ່ໄປ ຊາໂດກບຸດຂອງບາອານາກໍໄດ້ສ້ອມແຊມ. ⁵ແລະສ່ວນຕໍ່
 ຈາກພວກເຂົາໄປ ຊາວເຕໂກອາ ກໍໄດ້ສ້ອມແຊມ ແຕ່ພວກຂຸນນາງຂອງພວກເຂົາບໍ່ຍອມເອົາ

ບ່າມາຮັບງານຂອງພຣະເຈົ້າເລີຍ.

⁶ໂຍຢາດາບຸດປາເສອາ ແລະ ເມຊຸນລຳບຸດເບໂສເດຢາໄດ້ສ້ອມແຊມປະຕູເກົ່າ. ພວກເຂົາວາງວົງກົບ ແລະບານປະຕູ ຕິດກອນສະຫລັກ ກັບແປ້ນປະຕູ. ⁷ແລະສ່ວນຕໍ່ໄປ ແມ່ນ ເມລາຕີຢາ ຊາວກິເບໂອນ ແລະຢາໂດນຊາວເມໂຣໂນດ ຄົນເມືອງກິເບໂອນ ແລະເມືອງມິດຊະປາໄດ້ພາກັນສ້ອມແຊມ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເຈົ້າເມືອງຟາກຕາເວັນຕົກແມ່ນ້ຳເອຟຣາດ. ⁸ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປແມ່ນ ອຸດຊີເອນ ບຸດຮາຮາຢາ ຊ່າງຄຳໄດ້ສ້ອມແຊມສ່ວນຂອງຕົນ. ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ຮານາມີຢາ ຊ່າງປຸງແຕ່ງນ້ຳຫອມໄດ້ສ້ອມແຊມບູລະນະສ້າງສາໄປຈົນຮອດຕອນກຳແພງກວ້າງ. ⁹ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ຄື ເຣຟາຢາ ບຸດຮູເຣຜູ້ປົກຄອງແຂວງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ສ້ອມແຊມ. ¹⁰ຕໍ່ຈາກສ່ວນຂອງພວກເຂົາໄປ ຄື ເຢດາຢາ ບຸດຮາຣຸມັບໄດ້ສ້ອມແຊມໃນສ່ວນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ ແລະຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປກໍຄື ຣັດຕຸຊະ ບຸດຮາຊັບເນຢາໄດ້ສ້ອມແຊມ. ¹¹ມັນກີຢາ ບຸດຮາຣິມ ແລະຣັດຊຸບ ບຸດປາຮາດ-ໂມອາບໄດ້ສ້ອມແຊມອີກສ່ວນໜຶ່ງ ແລະທໍຄອຍເຕົາອົບ. ¹²ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປຄື ຊານລູມ ບຸດຣັນໂລເຣັດ ຜູ້ປົກຄອງແຂວງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ສ້ອມແຊມພ້ອມທັງລູກຍິງຂອງພວກເຂົາ.

¹³ຮານຸນ ແລະຂາວເມືອງຊາໂນອາໄດ້ສ້ອມແຊມປະຕູຫວ່າງພູ. ພວກເຂົາສ້າງປະຕູຂຶ້ນໃໝ່ ແລະຕັ້ງບານປະຕູ ຕິດກອນ ແຜ່ນປະຕູ ແລະສ້ອມແຊມກຳແພງໄລຍະພັນສອນໄປຈົນຮອດປະຕູກອງຂີ້ເຫຍື້ອ.

¹⁴ມັນກີຢາ ບຸດເຣກາບ ຜູ້ປົກຄອງແຂວງເບັດ-ຮັກເຄເຣັມ ໄດ້ສ້ອມແຊມປະຕູກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ພວກເຂົາສ້າງແລະຕັ້ງບານປະຕູ ຕິດກອນ ແລະແຜ່ນປະຕູ.

¹⁵ຊັນລູນ ບຸດໂກນໂຣເຊ ຜູ້ປົກຄອງແຂວງມິດຊະປາ ໄດ້ສ້ອມແຊມປະຕູນ້ຳພູ, ລາວໄດ້ມຸງຫລັງຄາປະຕູ ແລະຕັ້ງບານປະຕູ ພ້ອມທັງຕິດກອນແລະແຜ່ນປະຕູ. ບ່ອນທີ່ມີສະນ້ຳເຊລາເພິນໄດ້ສ້າງກຳແພງຂຶ້ນໄປຈົນຮອດສວນອຸທະຍານທີ່ຕໍ່ລົງມາຈາກບັນໃດ ນະຄອນຂອງດາວິດ.

¹⁶ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ, ເນເຣມີຢາ ບຸດຂອງອັດຊະບຸກ ຜູ້ປົກຄອງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເມືອງເບັດ-ຊູເຣ ໄດ້ສ້ອມແຊມໄປຈົນຮອດອຸບໂມງຝັງສົບຂອງດາວິດ ສືບຕໍ່ໄປຮອດສະນ້ຳ ແລະບ່ອນຄ້າຍທະຫານ.

¹⁷ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ກໍແມ່ນຄົນເລວີເປັນຜູ້ສ້ອມແຊມ ຄືເຣຣູມ ບຸດບານີ ແລະຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປກໍຄື ຮາຊາບີຢາຜູ້ປົກຄອງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງເກອີລາ. ¹⁸ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ກໍແມ່ນພື້ນ້ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ສ້ອມແຊມ ຄືບາວາຍ ບຸດເຣນາດາດ ຜູ້ປົກຄອງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງເກອີລາ.

¹⁹ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ກໍແມ່ນເອເຊ ບຸດເຢຊູອາ ຜູ້ປົກຄອງເມືອງມິດຊະປາໄດ້ສ້ອມແຊມອີກສ່ວນໜຶ່ງ ກົງກັນຂ້າມກັບທາງຂຶ້ນໄປຄັງອາວຸດທີ່ຈຸດຄົບກັນຂອງກຳແພງ. ²⁰ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ຄື ບາຣຸກ ບຸດຊັບບາຍ ໄດ້ສ້ອມແຊມຢ່າງຮີບຮ້ອນໃຈອີກສ່ວນໜຶ່ງ ນັບແຕ່ຈຸດຄົບກັນຂອງກຳແພງ ໄປຈົນຮອດປະຕູເຮືອນຂອງເອລີຢາຊິບ ປະໂລທິດຕົນໃຫຍ່. ²¹ຕໍ່ຈາກ

ພວກເຂົາໄປ ຄື ເນເຣໂມດ ບຸດອູຣີຢາ ຜູ້ເປັນບຸດຮັກກົດ ໄດ້ສ້ອມແຊມອີກສ່ວນໜຶ່ງ ຕັ້ງແຕ່ປະຕູເຮືອນຂອງເອລີຢາຊິບ. ²²ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ແມ່ນບັນດາປະໂລຫິດໄດ້ພາກັນສ້ອມແຊມ. ²³ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ແມ່ນ ເບັນຢາມິນ ແລະຮັດຊຸບ ໄດ້ສ້ອມແຊມໃນສ່ວນໜ້າບ້ານຂອງພວກເຂົາເອງ ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປແມ່ນ ອາຊາຣີຢາ ບຸດມາອາເສຢາ ຜູ້ເປັນບຸດອານານິຢາ ໄດ້ສ້ອມແຊມໃນສ່ວນທີ່ຢູ່ຂ້າງເຮືອນລາວເອງ. ²⁴ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ກໍແມ່ນ ບິນນຸຍ ບຸດເຮນາດາດ ໄດ້ສ້ອມແຊມອີກສ່ວນໜຶ່ງ ຕັ້ງແຕ່ບ້ານຂອງອາຊາຣີຢາຈົນຮອດຈຸດຄົບກັນຂອງກຳແພງ. ²⁵ປາລານ ບຸດອູຊາຍ ໄດ້ສ້ອມແຊມສ່ວນທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບຈຸດລ້ຽວ ແລະທໍຄອຍທີ່ຍືນຈາກພະລາຊະວັງໃນລານຂອງທະຫານຮັກສາພະອົງ ຕໍ່ໄປຄື ເປດາຢາ ບຸດປາຣົດ. ²⁶ແລະຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານຢູ່ທີ່ໂອເຟນ ໄດ້ສ້ອມແຊມໄປຈົນຮອດບ່ອນກົງກັນຂ້າມກັບປະຕູນ້ຳທາງດ້ານຕາວັນອອກ ແລະທໍຄອຍຍືນອອກໄປ. ²⁷ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ຊາວເຕໂກອາ ໄດ້ສ້ອມແຊມອີກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບທໍຄອຍໃຫຍ່ທີ່ຍືນອອກໄປໄກໄປຈົນຮອດປະຕູເມືອງໂອເຟນ.

²⁸ບັນດາປະໂລຫິດໄດ້ສ້ອມແຊມປະຕູມ້າສິບຕໍ່ໄປ ພວກເຂົາໄດ້ສ້ອມແປງບ່ອນທີ່ຊື່ກັບເຮືອນຂອງຕົນເອງ. ²⁹ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ກໍແມ່ນ ຊາໂດກ ບຸດອິມເມ ໄດ້ສ້ອມແຊມບ່ອນກົງກັນຂ້າມຂອງເຮືອນຂອງຕົນ. ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ເຊມາຢາ ບຸດເຊກນີອາ ຄົນເຝົ້າປະຕູຕາເວັນອອກໄດ້ສ້ອມແຊມ. ³⁰ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ກໍແມ່ນ ຮານານິຢາ ບຸດເຊເລມີຢາ ແລະຮານຸນ ບຸດຄົນທິທິກຂອງຊາລາບ ໄດ້ສ້ອມແຊມອີກສ່ວນໜຶ່ງ ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປ ຄື ເນຊຸນລຳ ບຸດເບເຣກີຢາໄດ້ສ້ອມແຊມສ່ວນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຫ້ອງຂອງພວກເຂົາ. ³¹ຕໍ່ຈາກພວກເຂົາໄປແມ່ນ ມັນກີຢາ ຊ່າງຕີຄຳຄົນໜຶ່ງໄດ້ສ້ອມແຊມໄປຈົນຮອດເຮືອນຂອງຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານ ແລະຂອງພໍ່ຄ້າ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບປະຕູກວດພົນໄປຈົນຮອດຫ້ອງຊັ້ນເທິງ. ³²ແລະລະຫວ່າງຫ້ອງຊັ້ນເທິງທີ່ຈຸດລ້ຽວຂອງປະຕູແກະນັ້ນ ບັນດາຊ່າງຕີຄຳ ແລະພວກພໍ່ຄ້າພາກັນສ້ອມແຊມ.

ບົດທີ 4

1 ເມື່ອ ສັນບັນລັດ ໄດ້ຍືນຂ່າວ ພວກຂ້າພະເຈົ້າທີ່ເປັນຊາວຢູດາກຳລັງສ້າງກຳແພງເມືອງເພິ່ນກໍໃຈຮ້າຍຂຶ້ນ ແລະ ເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍພວກຂ້າພະເຈົ້າ. ²ເພິ່ນ ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພັກພວກຂອງເພິ່ນ ແລະຕໍ່ໜ້າກອງທະຫານຊາມາເຣຍວ່າ ຊາວຢູດາທີ່ໜ້າສົມເພດເວດທະນາພວກນີ້ ຄິດຢ່າງໃດຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້? ພວກເຂົາຄາດໝາຍວ່າຈະສ້າງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ຂຶ້ນບໍ່? ພວກເຂົາຄິດວ່າຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ແລ້ວໃນມື້ດຽວໂດຍການເຜົາເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຊັ້ນບໍ່? ພວກເຂົາຈະເອົາເສດກຳແພງທີ່ຖືກທຳລາຍແລ້ວນັ້ນ ມາກໍ່ສ້າງອີກໄດ້ຊັ້ນບໍ່?”

³ໂຕບິຢາ ຊາວອຳໂນນທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງເພິ່ນໄດ້ເວົ້າຕື່ມຂຶ້ນວ່າ, “ພວກເຂົາກໍ່ສ້າງກຳແພງແບບໃດກັນ? ແມ່ນແຕ່ໝາແລ່ນຕຳກໍຍັງຊີລົ້ມ.”

⁴ຂ້າພະເຈົ້າ ເນເຣມີຢາ ຈຶ່ງອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງຟັງຄຳທີ່ພວກເຂົາດູໝິ່ນພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ ຂໍໃຫ້ຄຳເຍາະເຍີ້ຍນັ້ນຕົກຖືກຕົວພວກເຂົາເອງ

ແລະຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປເປັນຄົນຂີ້ຄຸກຢູ່ຕ່າງປະເທດເທີນ. ⁵ຂໍພຣະອົງຢ່າຊົງອະໄພໂທດໃນຄວາມ
ຊົ່ວຊ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຂໍຢ່າໄດ້ລືມຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາໝັ້ນປະ-
ໝາດພວກຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ກຳລັງສ້າງເມືອງນີ້.”

⁶ດັ່ງນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງພາກັນສ້າງກຳແພງເມືອງຕໍ່ໄປ ບໍ່ພໍເທົ່າໃດກຳແພງເມືອງນັ້ນກໍສູງ
ຂຶ້ນໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງແລ້ວ ຍ້ອນວ່າປະຊາຊົນພາກັນຮ້ອນຮົນຕໍ່ວຽກການ.

⁷ເມື່ອສັນບັນລັດ ແລະໂຕບິຢາ ຊາວອາຫລັບ ຊາວອາໂມນ ແລະຊາວອາຊະໂດດໄດ້ຍິນ
ຂ່າວວ່າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າສ້າງກຳແພງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຄືບໜ້າຕໍ່ໄປ ແລະທັງຮູ້ວ່າ ປ່ອງທີ່
ແຕກກໍໄດ້ອັດໝົດແລ້ວ ພວກເຂົາຈຶ່ງຄຽດແຄ້ນຫລາຍ. ⁸ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນວາງແຜນ
ຕໍ່ສູ້ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ສ້າງຄວາມປົ່ນປ່ວນຂຶ້ນ ⁹ແຕ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນ
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈັດທະຫານເຝົ້າຍາມຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ ຕະຫລອດເວັນຕະ-
ຫລອດຄືນ. ¹⁰ຊາວຢູດາພາກັນຮ້ອງເພງວ່າ, “ພວກເຮົາອ່ອນແຮງໃນການຂົນທຶນແຕກມຸ່ນທີ່
ຈະຕ້ອງເອົາໄປຖິ້ມ ເພາະມີຫລາຍໂພດມື້ນີ້ ພວກເຮົາຈະສ້າງກຳແພງເມືອງໄດ້ຢ່າງໃດ?”

¹¹ພວກສັດຕູຄິດວ່າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນເຂົາເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເຫດ-
ການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈົນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຢູ່ໃນເມືອງນີ້ແລ້ວ ເພື່ອປະທານຊີວິດ ແລະຂັດຂວາງວຽກ
ການຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ.

¹²ພວກຢູດາທີ່ຢູ່ນຳພວກສັດຕູກຳມາເຕືອນພວກເຮົາທຸກໄລຍະເຖິງແຜນການທີ່ສັດຕູວາງຕໍ່ສູ້.

¹³ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາຫອກ ດາບ ແລະໜ້າທະນູໃຫ້ປະຊາຊົນ ໂດຍຈັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່
ເປັນກຸ່ມທາງເບື້ອງຫລັງຂອງກຳແພງຕາມບ່ອນທີ່ຍັງບໍ່ທັນແລ້ວ. ¹⁴ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າປະຊາຊົນ
ມີຄວາມກັງວົນໃຈ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະພວກຜູ້ນຳພ້ອມທັງພວກຂ້າລາຊະການ
ວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານພວກສັດຕູດອກ ຈົ່ງຈື່ຈຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະເປັນທີ່ຢາເກງ
ຫລາຍ ພຣະອົງຊົງຕໍ່ສູ້ເພື່ອເພື່ອນຮ່ວມຊາດ ເພື່ອລູກເມຍ ແລະປະເທດຊາດຂອງທ່ານ.”

¹⁵ເມື່ອພວກສັດຕູໄດ້ຮູ້ຂ່າວວ່າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກແຜນການຂອງເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້
ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພວກເຂົາຜ່າຍແພ້ໄປ ສ່ວນພວກຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນກໍ
ກັບຄືນເມື່ອເຮັດວຽກຕາມກຳແພງເມືອງ. ¹⁶ຈາກນັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຄິ່ງໜຶ່ງກໍພາກັນ
ເຮັດວຽກ ແຕ່ສ່ວນເຄິ່ງໜຶ່ງອີກໄດ້ເປັນທະຫານຍາມ ພວກເຂົາຖືດາບ ທະນູແຜ່ນເຫລັກຕ້ານ-
ທານ ແລະນຸ່ງເຄື່ອງຫຸ້ມເກາະ ແລະພວກຜູ້ນຳກໍສະໜັບສະໜູນຊາວຢູດາຢ່າງເຕັມທີ່ ຄືພວກທີ່
ສ້ອມແຊມເມືອງນັ້ນ. ¹⁷ສ່ວນພວກລຳລຽງເຄື່ອງກໍສ້າງແຕ່ລະຄືນ ມີໜຶ່ງຖືເຄື່ອງໃຊ້ ແລະມີໜຶ່ງ
ອີກຖືອາວຸດ. ¹⁸ພວກເຂົາກໍສ້າງ ໃນເວລາເຮັດວຽກກໍມີດາບເຫນັບແອວໄວ້ທຸກຄົນ ສ່ວນຜູ້ທີ່
ເປົ່າແກສັນຍານບອກເຫດການນັ້ນໄດ້ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

¹⁹ຂ້າພະເຈົ້າບອກກັບປະຊາຊົນ ພວກຂ້າລາຊະການແລະພວກຜູ້ນຳໃຫ້ເຂົາໃຈວ່າ, “ວຽກ
ການຂອງພວກເຮົາໄດ້ຂະຫຍາຍອອກໄປເປັນໄລຍະໄກ ແລະພວກເຮົາໄດ້ຢາຍກັນຢູ່ທ່າງໆ
ເທິງກຳແພງ. ²⁰ຖ້າພວກທ່ານໄດ້ຍິນສຽງສັນຍານບອກເຫດຈົ່ງພາກັນຮີບມາທ້ອນໂຮມຢູ່ອ້ອມ
ຮອບຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະສູ້ຮົບໃຫ້ພວກເຮົາເອງ.”

²¹ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆ ມື້ຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າມືດຈົນຮອດດາວອອກໃນເວລາກາງຄືນ ຄົນເຄິ່ງໜຶ່ງໃນພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍເຮັດວຽກຢູ່ຕາມກຳແພງ ແລະອີກເຄິ່ງໜຶ່ງກໍຖືຫອກຍືນຍາມ. ²²ໃນເວລານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ມີພາລະເຮັດວຽກທຸກຄົນ ພ້ອມທັງຜູ້ຊ່ວຍຂອງພວກເຂົາ ຄ້າງຄົນທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຍາມເມືອງໃນເວລາກາງຄືນ ແລະເຮັດວຽກໃນເວລາກາງເວັນ. ²³ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມທັງໝູ່ເພື່ອນ ຍາດພີ່ນ້ອງ ຄົນໃຊ້ ແລະຄົນເຝົ້າຍາມປະຈຳຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງໃນຕອນກາງຄືນ ພວກຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນກໍບໍ່ໄດ້ປະອາວຸດຈັກເທື່ອ.

ບົດທີ 5

ສ່ວນທີ່ກຳນົດໃຫ້ສ້ອມແປງ

¹ປະຊາຊົນ ແລະເມຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງກ່າວໂທດພີ່ນ້ອງພວກຢົວ ²ເພາະມີຄົນທີ່ກ່າວວ່າ “ເຮົາຫຼາຍຄົນທັງລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງເຮົາ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຂົ້າ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະທານ ແລະມີຂີດຢູ່ໄດ້” ³ແລະມີບາງຄົນກ່າວວ່າ “ເຮົາຕ້ອງຈຳໂຮ່ນາຂອງເຮົາ ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ແລະບ້ານເຮືອນຂອງເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າມາກິນ ເພາະການອຶດອາຫານ” ⁴ແລະຄົນອື່ນໆກ່າວວ່າ “ເຮົາໄດ້ຂໍຢືມເງິນມາເປັນຄ່າພາສີຖວາຍກະສັດ ໂດຍຈຳນາ ແລະສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ⁵ເນື້ອໜັງຂອງເຮົາເປັນເໝືອນເນື້ອໜັງພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ລູກຂອງເຮົາກໍເໝືອນລູກຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ເບິ່ງແມ່ ເຮົາກໍຍັງໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຮົາເປັນຂ້າທາດ ລູກສາວຂອງເຮົາບາງຄົນໄດ້ເປັນຂ້າທາດແລ້ວ ແລະເຮົາບໍ່ມີກຳລັງທີ່ຈະໂຖ່ພວກເຂົາເລີຍ ເພາະຄົນອື່ນຢືດນາ ແລະສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ”

⁶ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຂົາ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຮ້າຍຫຼາຍ ⁷ຂ້າພະເຈົ້າຕືກຕອງພິຈາລະນາແລ້ວກໍນຳຄວາມນີ້ໄປກ່າວຫາພວກເຈົ້ານາຍ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍບັງຄັບໃຫ້ພີ່ນ້ອງເສຍດອກເບ້ຍຈາກທຸກໆຄົນບໍ່?” ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໂຮມຊຸມນຸມໃຫຍ່ມາຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ ⁸ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ “ເຮົາໄດ້ໂຖ່ພວກຢົວພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ຜູ້ຖືກຂາຍໄປຍັງຄົນຕ່າງປະເທດຄືນມາ ຕາມແຕ່ເຮົາຈະສາມາດເຮັດໄດ້ ແຕ່ທ່ານພັດຂາຍພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ” ຄົນທັງຫຼາຍກໍມືດຢູ່ເວົ້າບໍ່ອອກ

⁹ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍເຮັດຢູ່ນັ້ນບໍ່ດີ ທ່ານຄວນຈະດຳເນີນໃນຄວາມຢາກເກງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍບໍ່ແມ່ນບໍ່? ເພື່ອປ້ອງກັນການເຍາະເຍີ້ຍຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນສັດຕູຕໍ່ເຮົາ ¹⁰ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາຢືມເງິນ ແລະຢືມເຂົ້າ ໃຫ້ເຮົາຍົກເລີກການໃຫ້ຢືມໂດຍເອົາດອກເບ້ຍນັ້ນສາ ¹¹ໃນມື້ນີ້ ຂໍຈົ່ງຄືນໂຮ່ນາ ສວນອະງຸ່ນ ສວນໝາກກອກເທດ ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະເງິນ ສ່ວນຮ້ອຍ ເຂົ້າ ນໍ້າອະງຸ່ນ ແລະນໍ້າມັນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຂຸດຮີດເອົາຈາກພວກເຂົານັ້ນ”

¹²ແລ້ວພວກເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຕອບວ່າ “ເຮົາຈະຄົນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລະຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງສິ່ງໃດໆຈາກພວກເຂົາ ເຮົາຈະກະທຳຕາມທີ່ທ່ານເວົ້າ” ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍເອີ້ນບັນດາປະໂລຫິດມາ ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເອົາຄຳປະຕິຍານຈາກພວກເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ ພວກເຂົາຈະກະທຳຕາມທີ່ພວກເຂົາສັນຍາແລ້ວນັ້ນ ¹³ຂ້າພະເຈົ້າກໍຊົມເສື້ອຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ “ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ ຖ້າຄົນໃດບໍ່ໄດ້ກະທຳຕາມສັນຍານີ້ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດພວກເຂົາຈາກເຮືອນຂອງພວກເຂົາ ແລະຈາກການງານຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ພວກເຂົາຖືກຊັ່ນອອກແລ້ວໄປຕົວເປົ່າ” ຊຸມນຸມຊົນທັງປວງຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ອາແມນ” ແລະໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວປະຊາຊົນກໍໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສັນຍາໄວ້

ພວກສັດຕູຂັດຂວາງວຽກການຂອງເນເຮມີຢາ

¹⁴“ຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນແຂວງຢູດາ ຕັ້ງແຕ່ປີທີຊາວຈີນປີທີສາມສິບສອງແຫ່ງລາຊະການກະສັດ ອາຕາເຊເຊັດ ໃນລະຫວ່າງສິບສອງປີ ຂ້າພະເຈົ້າກັບພົ້ນອອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຂອງຕຳແໜ່ງຜູ້ວ່າ ລາຊະການ ¹⁵ຜູ້ວ່າລາຊະການຄົນທີ່ຢູ່ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບຽດບຽນປະຊາຊົນ ໄດ້ເອົາເງິນເປັນຄ່າອາຫານ ແລະນ້ຳອະງຸ່ນໄປຈາກພວກເຂົາ ນອກຈາກເງິນມີລະສີສິບເຊເຂ ແມ່ນຂ້າລາຊະການຂອງເພິ່ນກໍ ໄດ້ໃຊ້ອຳນາດເໜືອປະຊາຊົນ ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະຄວາມຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ¹⁶ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນການກໍ່ສ້າງກຳແພງມີຢູ່ ແລະບໍ່ໄດ້ຊື້ທີ່ດິນເລີຍ ແລະຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທັງໝົດກໍໄດ້ຊຸມນຸມກັນເຮັດວຽກຢູ່ບ່ອນນັ້ນ

¹⁷ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄົນໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນທີ່ໄດ້ກິນອາຫານຢູ່ເທິງໂຕະກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຄືພວກຍິງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ນອກເໜືອຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ມາຢູ່ກັບເຮົາທັງຫຼາຍຈາກປະຊາຊາດຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບເຮົາ ¹⁸ສິ່ງທີ່ທຽມໄວ້ໃນແຕ່ລະມື້ ມີງົວໂຕໜຶ່ງ ແລະແກະທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວຫົກໂຕ ເປັດໄກ່ ພວກເຂົາກໍຈັດໄວ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃນທຸກໆສິບມື້ນ້ຳອະງຸ່ນຢ່າງຫລວງຫລາຍຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງເອົາສ່ວນອາຫານຂອງຕຳແໜ່ງຜູ້ວ່າລາຊະການ ເພາະວ່າການບົວລະບັດຊົນ ຊາດນີ້ກໍໜັກຫລາຍຢູ່ແລ້ວ

¹⁹ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້າພະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອຊົນຊາດນີ້ໃຫ້ເກີດຜົນດີເຖິດ”

ບົດທີ 6

ຄົນຍິງຮັ່ງມີບາງຄົນເອົາພັນ້ອງທີ່ເປັນໜີ້ພວກເຂົາມາເປັນຂ້າທາດ

¹ຢູ່ມາເມື່ອມີລາຍງານໃຫ້ສັນບັນລັດ ໂຕບີຢາ ແລະ ເກເຊມ ຊາວອາຫລັບກັບສັດຕູອື່ນໆ ຂອງເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກໍ່ກຳແພງ ແລະບໍ່ມີບ່ອນແຕກເປັນປ່ອງເທລືອຢູ່ (ເຖິງວ່າໃນມື້ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງບານປະຕູທີ່ປະຕູເມືອງ) ²ສັນບັນລັດກັບ ເກເຊມ ໃຊ້ໃຫ້ຄົນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ “ຂໍເຊີນມາພົບກັນໃນຊົນນະບົດແຫ່ງໜຶ່ງ ຢູ່ທີ່ງຽງ ໂອໂນ” ແຕ່ພວກເຂົາເຈດຕະນາຈະເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ

³ຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຊ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາພວກເຂົາວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າກໍາລັງເຮັດວຽກໃຫຍ່ ລົງມາບໍ່ໄດ້ ເປັນຫຍັງຈະໃຫ້ງານຢຸດໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືມງານລົງມາຫາທ່ານ” ⁴ແລ້ວພວກເຂົາໃຊ້ໃຫ້ ຄົນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງນີ້ເຖິງສີ່ເທື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕອບພວກເຂົາໄປໃນ ທ່ານອງດຽວກັນ

⁵ສັນບັນລັດ ໄດ້ສົ່ງຄົນໃຊ້ຂອງເພິ່ນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນທ່ານອງດຽວກັນເປັນເທື່ອທີ່ຫ້າ ຖື ຈົດໝາຍເປີດມາ (ບໍ່ມີຊອງໃນມື) ⁶ໃນໜັງສືນັ້ນມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ “ມີຂ່າວລືໄປໃນທ່ານກາງປະ- ຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະເກເຊມກໍກ່າວ ດ້ວຍວ່າ ຝ່າຍທ່ານ ແລະພວກຍິວ (ພວກຢູດາ) ເຈດ- ຕະນາຈະກະບົດ ເພາະເຫດນັ້ນແຫລະ ທ່ານຈຶ່ງສ້າງກຳແພງ ແລະທ່ານປາດຖະໜາຈະເປັນ ກະສັດຂອງພວກເຂົາຕາມຂ່າວທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້ານັ້ນ ⁷ແລະທ່ານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ພະຍາກອນໄວ້ໃຫ້ ປ່າວຮ້ອງກ່ຽວກັບຕົວທ່ານໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມວ່າ ‘ມີກະສັດໃນແຂວງຢູດາ’ ບັດນີ້ຈະໄດ້ລາຍ ງານໃຫ້ກະສັດຊົງຮູ້ຕາມຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ເຫດສະນັ້ນ ຂໍເຊີນທ່ານມາປຶກສາຫາລືນຳກັນ”

⁸ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຊ້ໃຫ້ໄປຫາພວກເຂົາກ່າວວ່າ “ສິ່ງທີ່ທ່ານກ່າວມານັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກະທຳ ເລີຍ ທ່ານບັນແຕ່ງຂຶ້ນຕາມໃຈຂອງທ່ານເອງ”

⁹ເພາະພວກເຂົາທັງຫຼາຍຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາຕົກໃຈຄິດວ່າ “ມີຂອງເຮົາຈະປະຈາກວຽກໄປ ແລະວຽກງານຈະບໍ່ສຳເລັດ” ແຕ່ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ບັດນີ້ຂໍພຣະອົງຊົງເສີມກຳລັງມີຂອງຂ້າພະ- ອົງ

¹⁰ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຊມາຢາ ລູກຊາຍເດລາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເມເຮ- ຕາເບນ ຜູ້ທີ່ເກັບຕົວຢູ່ ລາວເວົ້າວ່າ “ໃຫ້ເຮົາໄປພົບກັນໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເຮົາ ປົດປະຕູພຣະວິຫານ ເພາະພວກເຂົາທັງຫຼາຍຈະມາຂ້າທ່ານ ເວລາກາງຄືນພວກເຂົາຈະມາຂ້າ ທ່ານ”

¹¹ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ “ຄົນຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າຈະໜີແລະຄົນຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນ ພຣະວິຫານ ເພື່ອຊ່ວຍຊີວິດໃຫ້ລອດໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປ” ¹²ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈ ແລະເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໃຊ້ພວກເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ພະຍາກອນໃສ່ຮ້າຍຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະ ໂຕບິຢາ ແລະສັນບັນລັດ ໄດ້ຈ້າງພວກເຂົາ ¹³ເພິ່ນທັງສອງໄດ້ຈ້າງພວກເຂົາມາດ້ວຍ ຫວັງວ່າຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານແລ້ວກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ຈະໄດ້ບາບ ແລະພວກເຂົາຈະມີເລື່ອງທຳ- ຮ້າຍຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈະເຍາະເຍີ້ຍຂ້າພະເຈົ້າ

¹⁴“ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍພຣະອົງຊົງລະນຶກເຖິງ ໂຕບິຢາ ແລະສັນບັນລັດຕາມ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳ ທັງ ໂນອາດີຢາແມ່ຍິງຜູ້ພະຍາກອນ ແລະຜູ້ພະຍາກອນອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ຂ້າພະອົງຢ້ານ”

ເນເຣມີຢາຮັບປະທານອາຫານຂອງຕົນເອງສິບສອງປີ

¹⁵ກຳແພງສຳເລັດໃນວັນທີຊາວຫ້າເດືອນ ເອລູນ ໃນລະຫວ່າງຫ້າສິບສອງມື້ ¹⁶ແລະຢູ່ມາ ເມື່ອສັດຕູທັງໝົດຂອງເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນຂ່າວນັ້ນ ແລະປະຊາຊາດທັງປວງອ້ອມຮອບເຮົາກໍ ເຫັນ ແລ້ວພວກເຂົາກໍນ້ອຍເນື້ອຕໍ່າໃຈ ເພາະພວກເຂົາທັງຫຼາຍຮັບຮູ້ວ່າງານນີ້ໄດ້ສຳເລັດລົງກໍ ດ້ວຍພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊ່ວຍເຫຼືອ

¹⁷ຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ ໃນຄວາມນັ້ນເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍຂອງຢູດາກໍໄດ້ສົ່ງຈົດໝາຍຫຼາຍສະບັບໄປເຖິງ ໂຕບິຢາ ແລະຈົດໝາຍຂອງໂຕບິຢາກໍມາເຖິງພວກເຂົາ ¹⁸ເພາະມີຫຼາຍຄົນໃນຢູດາ ໄດ້ຜູກພັນກັບພວກເຂົາໄວ້ດ້ວຍຄຳປະຕິຍານ ເພາະພວກເຂົາເປັນລູກເຂີຍຂອງເຊການິອາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາຮາ ແລະເຢໂຮຮານັ້ນລູກຊາຍຂອງລາວກໍໄດ້ຮັບລູກສາວຂອງເມຊຸນລຳ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເບເຣກິຢາ ເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ ¹⁹ພວກເຂົາເວົ້າເຖິງຄວາມດີຂອງໂຕບິຢາຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ແລະລາຍງານຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປໃຫ້ພວກເຂົາ ໂຕບິຢາກໍໄດ້ສົ່ງຈົດໝາຍຫລາຍສະບັບມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຍ້ານພວກເຂົາ

ບົດທີ 7

ເນເຣມີຢາບໍ່ຍອມພົບກັບຜູ້ວິຈານຕົນ

¹ຕໍ່ມາເມື່ອສ້າງກຳແພງສຳເລັດແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕັ້ງບານປະຕູໄວ້ ແລະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ເຝົ້າປະຕູນັກຮ້ອງເພງ ແລະແຕ່ງຕັ້ງຄົນເລວີໄວ້ ²ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮານານິພິນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຮານານິຢາຜູ້ວ່າການບໍ່ອມ ເປັນຜູ້ປົກຄອງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນສັດຊື່ ແລະຍຳເກງພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ ³ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ຢ່າໃຫ້ປະຕູເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເປີດຈົນກວ່າແດດຈະຮ້ອນ ແລະເມື່ອພວກທ່ານຍືນເຝົ້າຍາມຢູ່ກຳໃຫ້ປິດ ແລະເອົາດານກັນໄວ້ ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງເວນຍາມຈາກຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ຕ່າງກໍປະຈຳໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະຕ່າງກໍຍືນຍາມຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເຮືອນຂອງພວກເຂົາ” ⁴ເມືອງນັ້ນກວ້າງ ແລະໃຫຍ່ຫລາຍ ແຕ່ຄົນພາຍໃນໜ້ອຍ ແລະເຮືອນກໍຍັງບໍ່ໄດ້ສ້າງ

ກຳແພງເມືອງໄດ້ສຳເລັດ

⁵ແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງດົນໃຈຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເອີ້ນຊຸມນຸມພວກເຈົ້ານາຍ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະປະຊາຊົນເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍ ຂ້າພະເຈົ້າພົບໜັງສືເຊື້ອສາຍຂອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂຶ້ນມາໃນເທື່ອກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຂໍ້ຄວາມຂຽນໄວ້ວ່າ

⁶ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນປະຊາຊົນທີ່ຂຶ້ນມາຈາກການເປັນຊະເລີຍໃນພວກທີ່ຖືກກວາດໄປ ຊຶ່ງ ເນບູກາດເນັດຊາກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ໄດ້ກວາດໄປ ພວກເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ກັບຄືນມາໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໃນແຂວງຢູດາ ກັບມາຍັງເມືອງຂອງຕົນ

⁷ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາກັບເຊຣູບາເບນ ເຢຊູອາ ເນເຣມີຢາ ອາຊາຣິຢາ ຣາອາມິຢາ ນາຮາມານິ ມັເດກາຍ ບິນຊານ ມິສະເປເຣດ ບິກວາຍ ເນຣູມ ບາອານາ ຈຳນວນຜູ້ຊາຍຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອນມີ: ⁸ລູກຫລານຂອງປາຣົດ - 272 ຄົນ, ⁹ລູກຫລານຂອງເຊຟາຕິຢາ - 372 ຄົນ, ¹⁰ລູກຫລານຂອງອາຮາ - 652 ຄົນ, ¹¹ລູກຫລານຂອງປາຣາດ-ໂມອາບ ຄືລູກຫລານຂອງເຢຊູອາ ແລະໂຢອາບ - 2,818 ຄົນ, ¹²ລູກຫລານຂອງເອລາມ - 1,254 ຄົນ, ¹³ລູກຫລານຂອງຊັດຕຸ - 845 ຄົນ, ¹⁴ລູກຫລານຂອງຊັກກາຍ - 760 ຄົນ, ¹⁵ລູກຫລານຂອງບິນນຍ - 648 ຄົນ, ¹⁶ລູກຫລານຂອງເບບາຍ - 628 ຄົນ, ¹⁷ລູກຫລານຂອງອາຊະກາດ - 2,322 ຄົນ, ¹⁸ລູກຫລານຂອງອາໂດນິກາມ - 667 ຄົນ, ¹⁹ລູກຫລານຂອງ

ບົກວາຍ - 2,067 ຄົນ, ²⁰ລູກຫລານຂອງອາດິນ - 655 ຄົນ, ²¹ລູກຫລານຂອງອາເຕີ (ມີ ຊື່ອີກວ່າເຮເຊກິຢາ) - 98 ຄົນ, ²²ລູກຫລານຂອງຮາຊຸມ - 328 ຄົນ, ²³ລູກຫລານຂອງເບ- ຊາຍ - 324 ຄົນ, ²⁴ລູກຫລານຂອງຮາຣິບ - 112 ຄົນ, ²⁵ລູກຫລານຂອງກິເບໂອນ - 95 ຄົນ, ²⁶ຄົນເັດເລເຣັມ ແລະເນໂຕຟາ - 188 ຄົນ, ²⁷ຄົນອານາໄທດ - 128 ຄົນ, ²⁸ຄົນ ເັດ-ອາຊະມາເວດ - 42 ຄົນ, ²⁹ຄົນກິຣິຢາດ-ເຢອາຣິມ ເກຟຣາ ແລະເບເອໂຣດ - 743 ຄົນ, ³⁰ຄົນຮາມາ ແລະເກບາ - 621 ຄົນ, ³¹ຄົນມິກມາດ - 122 ຄົນ, ³²ຄົນເັດເອນ ແລະອາອີ - 123 ຄົນ, ³³ຄົນເນໂບອີກແຫ່ງໜຶ່ງ - 52 ຄົນ, ³⁴ລູກຫລານຂອງເອລາມອີກ ຄົນໜຶ່ງ - 1,254 ຄົນ, ³⁵ລູກຫລານຂອງຮາຣິມ - 320 ຄົນ, ³⁶ລູກຫລານຂອງເຢຣິໂກ - 345 ຄົນ, ³⁷ຊາວໂລດ ຊາວຮາດິດ ແລະຊາວໂອໂນ - 721 ຄົນ, ³⁸ລູກຫລານຂອງເສນາ- ອາ - 3,930 ຄົນ.

ຮານານີກັບຜູ້ວ່າການປ້ອມເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງເຢຊູຊາເລັມ

³⁹ບັນດາປະໂລຫິດແມ່ນ: ລູກຫລານຂອງເຢດາຢາ ເຊື້ອສາຍຂອງເຢຊູອາ - 973 ຄົນ, ⁴⁰ລູກຫລານຂອງອິມເມ - 1,052 ຄົນ, ⁴¹ລູກຫລານຂອງບັດຊູ - 1,247 ຄົນ, ⁴²ລູກຫລານ ຂອງຮາຣິມ - 1,017 ຄົນ.

ສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍຂອງຄົນທີ່ຂຶ້ນມາຈາກບາບີໂລນເທື່ອທຳອິດ

⁴³ພວກເລວີແມ່ນ: ລູກຫລານຂອງເຢຊູອາ ຂອງກັດມິເອນ ແລະຂອງໂຣດາວີຢາ - 74 ຄົນ. ⁴⁴ບັນດານັກຮ້ອງແມ່ນ: ລູກຫລານຂອງອາສັບ - 148 ຄົນ. ⁴⁵ຄົນເຝົ້າປະຕູແມ່ນ: ລູກ ຫລານຂອງຊານລູມ, ລູກຫລານຂອງອາເຕ, ລູກຫລານຂອງຕັນໂມນ, ລູກຫລານຂອງອັກ- ກຸບ, ລູກຫລານຂອງຮາຕິຕາ, ລູກຫລານຂອງໂຊບາຍ - 138 ຄົນ.

ສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍຂອງບັນດາປະໂລຫິດ

⁴⁶ຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານແມ່ນ: ລູກຫລານຂອງຊິຣາ, ລູກຫລານຂອງຮາສູຟາ, ລູກ ຫລານຂອງຕັບບາໂອດ, ⁴⁷ລູກຫລານຂອງເກໂຣດ, ລູກຫລານຂອງສີອາ, ລູກຫລານຂອງ ປາໂດນ, ⁴⁸ລູກຫລານຂອງເລບານາ, ລູກຫລານຂອງຮາກາບາ, ລູກຫລານຂອງສັນມາຍ, ⁴⁹ລູກຫລານຂອງຮານານ, ລູກຫລານຂອງກິດເດນ, ລູກຫລານຂອງກາຮາ, ⁵⁰ລູກຫລານຂອງ ເຣອາຢາ, ລູກຫລານຂອງເຣຊິນ, ລູກຫລານຂອງເນໂກດາ, ⁵¹ລູກຫລານຂອງກັດຊຳ, ລູກ ຫລານຂອງອຸດຊາ, ລູກຫລານຂອງປາເສອາ, ⁵²ລູກຫລານຂອງເບສາຍ, ລູກຫລານຂອງເມ- ອູນິມ, ລູກຫລານຂອງເນຟູເຊສິມ, ⁵³ລູກຫລານຂອງບັກບຸກ, ລູກຫລານຂອງຮາກູຟາ, ລູກ ຫລານຂອງຮາຮູ, ⁵⁴ລູກຫລານຂອງບັດຊະລູດ, ລູກຫລານຂອງເມຣິດາ, ລູກຫລານຂອງຮາ- ຊາ, ⁵⁵ລູກຫລານຂອງບາໂກດ, ລູກຫລານຂອງສີເສຣາ, ລູກຫລານຂອງເຕມາ, ⁵⁶ລູກຫລານ ຂອງເນຊິຢາ, ລູກຫລານຂອງຮາຕິຟາ.

ສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍຂອງຄົນເລວີ

⁵⁷ລູກຫລານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງໂຊໂລໂມນ: ລູກຫລານຂອງໂສຕາຍ, ລູກຫລານຂອງໂສເຟເຣດ,

ລູກຫລານຂອງ ເຢຣູດາ, ⁵⁸ລູກຫລານຂອງຢາອາລາ, ລູກຫລານຂອງດາໂກນ, ລູກຫລານຂອງກິດເດນ, ⁵⁹ລູກຫລານຂອງເຊຟາຕີຢາ, ລູກຫລານຂອງຮັດຕິນ, ລູກຫລານຂອງ ໄປເຄ-ເຣັດ-ຮັດເຊບາຍິມ, ລູກຫລານຂອງອາໂມນ.

⁶⁰ຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານທັງໝົດ ແລະລູກຫລານຂອງຂ້າລາຊະການຂອງໂຊໂລໂມນ ມີສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບສອງຄົນ

⁶¹ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນບັນດາຄົນທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຕນ-ເມລາ ເຕນ-ຮາຊາ ເຄຣຸບ ອັດໂດນ ແລະອິມເມ ແຕ່ພວກເຂົາພິສູດບໍ່ໄດ້ວ່າບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາເປັນຄົນອິສຣາເອນ ຫຼືບໍ່ ⁶²ລູກຫລານຂອງເດລາຢາ ລູກຫລານຂອງໂຕບິຢາ ລູກຫລານຂອງເນໂກດາ ທີກຮ້ອຍສີ່ສິບສອງຄົນ ⁶³ຈາກບັນດາປະໂລທິດແມ່ນ ລູກຫລານຂອງ ໂຮບາຢາ ລູກຫລານຂອງ ຮັກກິດ ລູກຫລານຂອງ ບາຊິລາຍ ຜູ້ມີເມຍຄົນໜຶ່ງເປັນລູກສາວຂອງບາຊິລາຍຄົນກິເລອາດ ຈຶ່ງໄດ້ຊື່ຕາມນັ້ນ ⁶⁴ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຊອກຫາໜັງສືການລົງທະບຽນຂອງພວກເຂົາໃນທະບຽນສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍ ແຕ່ຫາບໍ່ພົບ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນມົນທົນ ແລະຖືກຕັດອອກຈາກຕຳແໜ່ງປະໂລທິດ ⁶⁵ຜູ້ວ່າລາຊະການເມືອງສັ່ງຫ້າມພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ກິນສິ່ງຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ຈົນກວ່າຈະມີປະໂລທິດທີ່ຈະປຶກສາກັບອູຣິມ ແລະທູມມິມເສຍກ່ອນ

ສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍຂອງຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານ

⁶⁶ພວກຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດມີສີ່ພັນສອງພັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຄົນ ⁶⁷ນອກເໜືອຈາກຄົນໃຊ້ຊາຍຍິງຂອງທ່ານຊຶ່ງມີຢູ່ເຈັດພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບເຈັດຄົນ ແລະໃນທ່າມກາງພວກເຂົາມີນັກຮ້ອງສອງຮ້ອຍສີ່ສິບຫ້າຄົນທັງຊາຍ ແລະຍິງ

ສຳມະໂນຄົວເຊື້ອສາຍລູກຫລານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງໂຊໂລໂມນ

⁶⁸ມ້າຂອງພວກເຂົາມີເຈັດຮ້ອຍສາມສິບຫົກໂຕ ລໍຂອງພວກເຂົາມີສອງຮ້ອຍສີ່ສິບຫ້າໂຕ ⁶⁹ອູດຂອງພວກເຂົາມີສີ່ຮ້ອຍສາມສິບຫ້າໂຕ ແລະລາຂອງພວກເຂົາມີຫົກພັນເຈັດຮ້ອຍຊາວໂຕ ⁷⁰ແລະບາງຄົນໃນພວກເຈົ້ານາຍຂອງບັນພະບູລຸດໄດ້ຖວາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ປົກຄອງ ຖວາຍເຂົ້າພະຄັງເປັນຄຳໜຶ່ງພັນດາຣິກ^[1] ຊາມຫ້າສິບໜ່ວຍ ເສືອປະໂລທິດຫ້າຮ້ອຍສາມສິບໂຕ ⁷¹ແລະພວກເຈົ້ານາຍຂອງບັນພະບູລຸດບາງຄົນຖວາຍໃຫ້ແກ່ພະຄັງ ເປັນຄຳສອງພັນດາຣິກ ເງິນສອງພັນສອງຮ້ອຍມິນາ^[2] ເສືອສຳລັບປະໂລທິດຫົກສິບເຈັດໂຕ ⁷²ແລະສິ່ງທີ່ປະຊາຊົນຖວາຍນັ້ນ ມີທອງຄຳສອງພັນດາຣິກ ເງິນສອງພັນມິນາ^[3] ແລະເສືອປະໂລທິດຫົກສິບເຈັດໂຕ

⁷³ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາປະໂລທິດ ພວກເລວີ ກັບຄົນເຜົ່າປະຕູ ນັກຮ້ອງ ປະຊາຊົນບາງຄົນ ຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງປວງອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງຂອງຕົນ ເມື່ອເຖິງເດືອນທີ່ເຈັດ

^[1]ພັນດາຣິກ ຄື 8.5 ກິໂລ (kg) ^[2]ສອງພັນສອງຮ້ອຍມິນາ ຄື 1,200 ກິໂລ (kg) ^[3]ສອງພັນມິນາ ຄື 1,100 ກິໂລ (kg)

ບົດທີ 8

ຈຳນວນຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ

¹ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຢາຍກັນຢູ່ຕາມບ້ານເມືອງຂອງພວກເຂົາ ໃນມື້ທີ່ໜຶ່ງຂອງເດືອນນັ້ນ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ໂຮມກັນຢູ່ເດີນຕໍ່ໜ້າປະຕູນ້ຳທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍປະໂລຫິດເອັດຊະຣາ ຜູ້ຮອບຮູ້ໃນດ້ານພຣະທຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຜ່ານທາງໄມເຊ. ²ໃຫ້ເພິ່ນນຳເອົາປຶ້ມພຣະທຳອອກມາ ເອັດຊະຣາກໍເອົາປຶ້ມນັ້ນອອກມາ ແລະນຳໄປຍັງບ່ອນທີ່ປະຊາຊົນເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ ມີທັງຜູ້ຊາຍຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້. ³ໃນເດີນຕິດປະຕູນ້ຳນັ້ນ ເອັດຊະຣາໄດ້ອ່ານພຣະທຳແຕ່ເຂົ້າຈົນຮອດທ່ຽງ ພວກເຂົາທຸກຄົນຟັງຢ່າງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈ.

⁴ເອັດຊະຣາ ອ່ານຢູ່ເທິງເວທີທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ທີ່ເຂົາເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນສຳລັບໂອກາດຢ່າງນີ້ ພວກທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງເພິ່ນ ຄື ມັດຕິທິຢາ ເຊມາ ອານາຢາ ອູຣິຢາ ຮິນກິຢາ ແລະມາອາເສຢາ ສ່ວນພວກທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງເພິ່ນຄື ເປດາຢາ ມິຊາເອນ ມັນກິຢາ ຮາຊຸມ ຣັດ-ຊະບັດດານາ ເຊຄາຣິຢາ ແລະເມຊຸນລຳ. ⁵ໃນຂະນະທີ່ເອັດຊະຣາຍືນຢູ່ເທິງເວທີ ແລະເປີດປຶ້ມອອກມາອ່ານຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ທຸກຄົນໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນ. ⁶ເອັດຊະຣາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່.” ປະຊາຊົນທຸກຄົນກຳພາກັນຍົກມືຂຶ້ນ ແລະຕອບວ່າ, “ອາແມນ ອາແມນ” ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍຊູເຂົ້າລົງ ແລະກົມຂາບນະມັດສະການ.

⁷ຕໍ່ມາ ທຸກຄົນໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນເກົ່າ ແລ້ວຊາວເລວີບາງຄົນກໍໄດ້ອະທິບາຍພຣະທຳສູ່ເຂົາເຈົ້າຟັງ ຊາວເລວີນີຄື ເຢຊູອາ ບານີ ເຊເຣບິຢາ ຢາມິນ ອັກກຸບ ຊັບເບທາຍ ໂຣດິຢາ ມາອາເສຢາ ເກລິຕາ ອາຊາຣິຢາ ໂຢຊາບັດ ຮານານ ແລະເປລິຢາ. ⁸ພວກນີ້ໄດ້ແປ ແລະອະທິບາຍພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈ.

⁹ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຂໍ້ພຣະທຳນັ້ນ ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນໃຈ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນແລ້ວເນເຮມີຢາ ເອັດຊະຣາແລະຊາວເລວີຜູ້ອະທິບາຍພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ມື້ນີ້ເປັນມື້ບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຮ້ອງໄຫ້ຄຳຄວນ. ¹⁰ດຽວນີ້ ໃຫ້ພວກທ່ານພາກັນກັບເມືອກິນເຂົ້າສາ ຈຶ່ງແບ່ງປັນອາຫານ ແລະນ້ຳອະງຸ່ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຽງພໍ ມື້ນີ້ ເປັນມື້ບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສະນັ້ນ ບໍ່ຕ້ອງໂສກເສົ້າ ຄວາມຊົນບານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານມີເຫຼືອແຮງຂຶ້ນ.”

¹¹ພວກເລວີ ໄດ້ຢ່າງໄປມາທ່າມກາງປະຊາຊົນ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາງຽບໂດຍເວົ້າວ່າ, “ພາກັນມິດ ແລະຢ່າໄດ້ໂສກເສົ້າ ເພາະວ່າມື້ນີ້ເປັນມື້ບໍລິສຸດ. ¹²ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງກັບເມືອບ້ານ ແລ້ວກິນເຂົ້າກິນນ້ຳຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຕາມທີ່ໄດ້ຟັງເພິ່ນອ່ານນັ້ນ.

ຊັບສິນບັດຂອງພວກທ່ານ

¹³ມື້ຕໍ່ມາ ພວກຫົວໜ້າເຜົ່າພ້ອມດ້ວຍປະໂລຫິດແລະພວກເລວີ ໄດ້ພາກັນໄປສຶກສາພຣະ-

ທຳນຳເອັດຊະຣາ. ¹⁴ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະທຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ຜູ້ຳນາທາງ ໂມເຊ ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຕູບຊົ່ວຄາວເນື່ອງໃນໂອກາດງານສະຫລອງເດືອນທີ່ເຈັດນັ້ນ. ¹⁵ແລ້ວພວກເຂົາກໍສັ່ງຄຳແນະນຳອອກໄປທົ່ວນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະທົ່ວທົ່ວເມືອງ ແລະບ້ານຕ່າງໆ ວ່າ, “ຈົ່ງອອກໄປເບື້ອງພູນ້ອຍ ແລ້ວເອົາງ່າຕົ້ນໝາກກອກ ງ່າຕົ້ນສົນ ງ່າຕົ້ນໄມ້ຫອມ ງ່າຕົ້ນຕານ ແລະຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆ ມາເຮັດຕູບຕາມຄຳແນະນຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະທຳ.”

¹⁶ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງເອົາງ່າໄມ້ມາເຮັດຕູບຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງ ຢູ່ຕາມເດີນບ້ານ ຢູ່ຕາມເດີນພຣະວິຫານ ແລະຕາມບ່ອນໃກ້ປະຕູເອຟຣາຍິມ. ¹⁷ປະຊາຊົນທຸກຄົນທີ່ກັບມາຈາກການເປັນຊະເລີຍກໍໄດ້ພາກັນປຸກຕູບ ແລະຢູ່ໃນຕູບນັ້ນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງເຢຊູອາລຸກຊາຍຂອງນູນ ແມ່ນເທື່ອທຳອິດທີ່ເຮັດຢ່າງນີ້ ພວກເຂົາຕ່າງກໍຕົ້ນເຕັ້ນຍິນດີ. ¹⁸ພວກເຂົາອ່ານພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກໆ ມື້ ຕັ້ງແຕ່ມີທຳອິດຈົນຮອດມີສຸດທ້າຍ ພວກເຂົາສະເຫລີມສະຫລອງເຈັດມື້ ສ່ວນໃນມື້ທີ່ແປດເປັນພິທີປົດຕາມຄຳແນະນຳ.

ບົດທີ 9

ເອັດຊະຣາອ່ານພຣະທຳໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ

¹ໃນວັນທີຊາວສີ່ເດືອນນັ້ນ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ຊຸມນຸມກັນອົດອາຫານ ແລະນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກະສອບ ແລະເອົາດິນໃສ່ທົວ ²ເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາເອນໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກຄົນຕ່າງຊາດທັງປວງ ແລະຍືນສາລະພາບບາບຂອງຕົນ ແລະສາລະພາບຄວາມຊົ່ວຊ້າແຫ່ງບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ ³ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຍືນຂຶ້ນໃນບ່ອນຂອງພວກເຂົາແລະອ່ານໜັງສືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ຢູ່ລະຫວ່າງສາມຊົ່ວໂມງ ແລະອີກສາມຊົ່ວໂມງ ພວກເຂົາສາລະພາບ ແລະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາທັງຫຼາຍ

ງານສະຫລອງຢູ່ຕູບ

⁴ພວກເລວີ ເຢຊູອາ ບານີ ກັດມີເອນ ເຊບານີຢາ ບຸນນີ ເຊເຣບີຢາ ບານີ ແລະເກນານີ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນທີ່ຂຶ້ນໄດ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ

⁵ແລ້ວຄົນເລວີ ເຢຊູອາ ກັດມີເອນ ບານີ ຮາຊັບເນຢາ ເຊເຣບີຢາ ໂຣດີຢາ ເຊບານີຢາ ແລະເປທາຣີຢາ ກ່າວວ່າ “ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ ແລະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕັ້ງແຕ່ການກ່ອນຈົນເຖິງນີ້ລັດດອນສືບໆໄປເປັນນິດ ສາທຸກການແດ່ພຣະນາມອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອການໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລະການສັນເສີນທັງປວງ ⁶ພຣະອົງແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ອົງດຽວ ພຣະອົງໄດ້ນິລະມິດສ້າງຟ້າສະຫວັນ ຟ້າສະຫວັນອັນສູງສຸດພ້ອມກັບບໍລິວານທັງປວງຂອງຟ້າສະຫວັນນັ້ນ ແຜ່ນດິນໂລກແລະບັນດາສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນັ້ນ ທະເລ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງຮັກສາສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ ແລະບໍລິວານຂອງຟ້າສະຫວັນ ໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ

⁷ພຣະອົງແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເລືອກອັບຣາມ ແລະຊົງນຳທ່ານອອກມາຈາກ

ເມືອງອູເຣໃນປະເທດ ຄັນເດອາ (ບາບີໂລນ) ແລະຊົງປະທານນາມທ່ານວ່າອັບຣາຮາມ ະພຣະອົງໄດ້ຊົງພົບເຫັນນ້ຳໃຈຂອງເພິ່ນສັດຊື່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ ພັນທະສັນຍາກັບເພິ່ນວ່າຈະປະທານແຜ່ນດິນຂອງຄົນກາຟາອານ ຄົນຮິດຕີ ຄົນອະໂມຣິດ ຄົນເປຣິຊີ ຄົນເຢບູດ ແລະຄົນກີກາຊີໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເພິ່ນ ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ຄຳສັນຍາ ຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ເພາະພຣະອົງພໍພຣະໂທ

⁹ແລະພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໃຈຂອງບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນອີຢິບ ໂດຍຟັງສຽງ ຮ້ອງທຸກຂອງພວກເຂົາທັງຫຼາຍທີ່ທະເລແດງ ¹⁰ພຣະອົງຊົງກະທຳໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດ- ສະຈັນສູ້ຟາຣາໂອ ກັບຂ້າລາຊະການທັງໝົດ ຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງຟາຣາໂອ ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າພວກເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ປະພຶດຢ່າງຈອງຫອງຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງກໍຊຳລືໂດງດັງໄປຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ¹¹ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ທະເລ ແຍກ ອອກຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈຶ່ງຢ່າງໄປກາງທະເລເທິງດິນແຫ້ງ ແລະພຣະອົງໄດ້ແກວ່ງຜູ້ ຂົ່ມເຫງພວກເຂົາລົງໃນບ່ອນເລິກເໝືອນກັບຊົງແກວ່ງຫີນລົງໄປໃນມະຫາສະໝຸດ ¹²ຫຼາຍກວ່າ ນັ້ນອີກ ພຣະອົງຊົງນຳພາພວກເຂົາໄປໃນກາງເວັນດ້ວຍເສົາເມກ ແລະໃນກາງຄືນດ້ວຍເສົາໄຟ ເພື່ອໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ພວກເຂົາໃນທາງທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະໄປ

¹³ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພູເຂົາຊີນາຍ ແລະກ່າວກັບພວກເຂົາຈາກຟ້າສະຫວັນ ຊົງ ປະທານຄຳຕັດສິນ (ຂໍ້ບັງຄັບ) ອັນສັດຊື່ ແລະພະບັນຍັດທີ່ແທ້ຈິງ ກົດເກນແລະພະບັນຍັດທີ່ດີ ແກ່ພວກເຂົາ ¹⁴ພຣະອົງຊົງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເຖິງວັນສະບາໂຕບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງບັນ- ຊາຂໍ້ບັງຄັບ ກົດເກນ ແລະພຣະບັນຍັດທາງ ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ¹⁵ພຣະອົງປະທານ ອາຫານແກ່ພວກເຂົາຈາກຟ້າສະຫວັນເພື່ອແກ້ຄວາມຫິວ ແລະຊົງໃຫ້ນ້ຳອອກມາຈາກຫີນໃຫ້ ພວກເຂົາແກ້ກະຫາຍນ້ຳ ທັງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າຈະໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປຍຶດແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງ ປະຕິຍານວ່າຈະປະທານໃຫ້ພວກເຂົານັ້ນ

¹⁶ແຕ່ວ່າພວກເຂົາຄືບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ປະພຶດຢ່າງຈອງຫອງ ແລະແຂງ ຄໍຂອງພວກເຂົາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ¹⁷ພວກເຂົາທັງຫຼາຍປະຕິເສດບໍ່ ເຊື່ອຟັງ ແລະບໍ່ສົນໃຈໃນການອັດສະຈັນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກະທຳຂຶ້ນທ່າມກາງພວກເຂົາແຕ່ພວກ ເຂົາແຂງຄໍຂອງຕົນ ແລະໃນການກະບົດນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າເພື່ອຈະກັບໄປສູ່ ຄວາມເປັນຂ້າທາດຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ວ່າຝ່າຍພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພ ມີ ພຣະໂທເມດຕາ ແລະກະລຸນາ ຊົງພຣະພິໂລດຊ້າ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ ປະຖົ້ມພວກເຂົາ ¹⁸ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ສ້າງຮູບງົວໄວ້ສຳລັບຕົນ ແລະກ່າວວ່າ 'ນີ້ຄືພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ຊົງນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກເອຢິບ ແລະໄດ້ພົ້ນປະໝາດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ

¹⁹ດ້ວຍພຣະກະລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ປະຖົ້ມພວກເຂົາໃນຖິ່ນແຫ້ງ- ແລ້ງກັນດານ ເສົາເມກຊຶ່ງນຳໜ້າພວກເຂົາໃນກາງເວັນບໍ່ໄດ້ໜີໄປຈາກພວກເຂົາ ເສົາໄຟໃນ ກາງຄືນຊຶ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ພວກເຂົາຕາມທາງຊຶ່ງພວກເຂົາຄວນຈະໄປກໍບໍ່ໄດ້ໜີໄປເຊັ່ນ ກັນ ²⁰ພຣະອົງປະທານພຣະວິນຍານອັນປະເສີດໃຫ້ສັ່ງສອນພວກເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ຍັບຍັ້ງມານາ

ຂອງພຣະອົງຈາກປາກຂອງພວກເຂົາທັງຫຼາຍ ທັງຊົງປະທານນໍ້າແກ້ຫົວກະທາຍແກ່ພວກເຂົາ ²¹ແລະພຣະອົງໄດ້ບໍາລຸງລ້ຽງພວກເຂົາທັງຫຼາຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານລະຫວ່າງສີ່ສິບປີ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາບໍ່ຈົກຂາດ ແລະຕີນຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ບວມຊໍ້າ

²²ຫຼາຍໄປກວ່ານັ້ນອີກ ພຣະອົງໄດ້ມອບລາຊະອານາຈັກ ແລະຊົນຊາດທັງຫຼາຍແກ່ພວກເຂົາ ແລະຊົງແບ່ງປັນໃຫ້ພວກເຂົາຕາມເຂດແດນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍຶດແຜ່ນດິນແຫ່ງສີໂຮນ ແລະແຜ່ນດິນຂອງກະສັດແຫ່ງເມືອງເຮັດຊະໂບນ ແລະແຜ່ນດິນຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງເມືອງບາຊານ ²³ພຣະອົງໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຢ່າງດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ ແລະພຣະອົງຊົງນໍາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າໄປຍຶດເອົານັ້ນ ²⁴ພວກລູກຫລານເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປ ແລະຍຶດແຜ່ນດິນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງປາບປາມຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນ ຄືຄົນການາອານ ໃຫ້ພົ້ນໜ້າພວກເຂົາ ແລະຊົງມອບຄົນການາອານທັງຫຼາຍໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຂົາ ພ້ອມກັບກະສັດ ແລະຊົນຊາດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ໄດ້ກະທໍາແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ ²⁵ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າຍຶດທົ່ວເມືອງທີ່ມີກໍາແພງ ແລະແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະຖືກໍາມະສິດເຮືອນຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຂອງດີທັງປວງ ທັງບ່ອນເກັບນໍ້າຊຶ່ງສະກັດໄວ້ ສວນອະງຸ່ນ ສວນໝາກກອກເທດ ແລະຕົ້ນໝາກໄມ້ຫລວງຫລາຍ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກິນອີ່ມຈົນອ້ອນພີ ແລະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ

²⁶ເຖິງປານນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງ ແລະໄດ້ກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ໂດຍແກວ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເບື້ອງຫຼັງ ແລະໄດ້ຂ້າຜູ້ທໍານວາຍຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ກັບມາຫາພຣະອົງ ທັງໄດ້ກະທໍາການໝົ່ນປະໝາດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ²⁷ເພາະສະນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ຊຶ່ງກະທໍາໃຫ້ພວກເຂົາທົນທຸກ ແລະໃນເວລາແຫ່ງການທົນທຸກຂອງພວກເຂົານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງຟັງພວກເຂົາຈາກພ້າສະຫວັນ ພຣະອົງໄດ້ປະທານບັນດາຜູ້ຊ່ວຍແກ່ພວກເຂົາ ຜູ້ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກມືສັດຕູຂອງພວກເຂົາຕາມພຣະກະລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ

²⁸ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາພັກສະຫງົບແລ້ວ ພວກເຂົາກໍກະທໍາຄວາມຊົ່ວຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງອີກ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ສັດຕູຈຶ່ງໄດ້ປົກຄອງພວກເຂົາ ເຖິງປານນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາຫັນມາຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ ຝ່າຍພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນພວກເຂົາຈາກພ້າສະຫວັນ ແລະຊົງຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຫຼາຍເທື່ອຫຼາຍຄາວ ຕາມພຣະກະລຸນາຂອງພຣະອົງ ²⁹ພຣະອົງຊົງຕັກເຕືອນພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າຈະຫັນພວກເຂົາໃຫ້ກັບມາສູ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງປະພຶດຢ່າງຈອງຫອງອວດດີ ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ໄດ້ກະທໍາຜິດຕໍ່ຄໍາຕັດສິນຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຫັນໜີ ເຮັດຄໍາແຂງເຂົ້າສູ້ ແລະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ³⁰ພຣະອົງຊົງອິດທົນກັບພວກເຂົາຢູ່ຫຼາຍປີ ຊົງເຕືອນພວກເຂົາດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜ່ານທາງຜູ້ທໍານວາຍຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ຫວັງຫຼຸຟັງ ເພາະສະນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງມອບ

ພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງຊົນຊາດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ³¹ເຖິງປານນັ້ນ ດ້ວຍພຣະກະລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາຈົບທາຍ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຂົາ ເພາະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະເມດຕາ ແລະພຣະກະລຸນາ

³²ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ຊົງລິດເດດ ແລະເປັນທີ່ຢາເກງ ຜູ້ຊົງຮັກສາພັນທະສັນຍາ ແລະຄວາມເມດຕາ ສະນັ້ນ ບັດນີ້ຂໍພຣະອົງຢ່າໄດ້ເຜີນວ່າຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທັງໝົດນັ້ນ ເປັນພຽງແຕ່ສິ່ງເລັກນ້ອຍຊຶ່ງບັງເກີດຂຶ້ນກັບຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ກັບບັນດາກະສັດຂອງຂ້າພະອົງ ບັນດາເຈົ້ານາຍ ບັນດາປະໂລຫິດ ບັນດາຜູ້ທຳນວາຍບັນພະບູລຸດ ແລະຊົນຊາດຂອງພຣະອົງທັງໝົດ ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝກະສັດອັດຊີເຣຍ ຈົນຮອດມື້ນີ້ ³³ແຕ່ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ພຣະອົງຊົງຍຸດຕິທຳ ເພາະວ່າພຣະອົງກະທຳກິດຢ່າງສັດຊື່ ແຕ່ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍປະພຶດຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍ ³⁴ບັນດາກະສັດ ເຈົ້ານາຍ ປະໂລຫິດ ແລະບັນພະບູລຸດຂອງຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະໂອວາດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວເຕືອນພວກຂ້າພະອົງ ³⁵ເພາະພວກເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດພຣະອົງໃນລາຊະອານາຈັກຂອງພວກເຂົາ ໃນພຣະຄຸນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທານແກ່ພວກເຂົາ ແລະໃນແຜ່ນດິນບ່ອນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງພຣະອົງຍົກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທັນກັບຈາກການຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ

³⁶ເບິ່ງແມ່ ມື້ນີ້ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍເປັນຂ້າທາດໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງປະທານແກ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກຂ້າພະອົງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບປະທານພຶດຜົນກັບສິ່ງຂອງອັນດີຂອງມັນ ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍເປັນຂ້າທາດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ³⁷ຜະລິດຜົນອັນຫຼວງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນກໍຕົກເປັນຂອງກະສັດຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ ເໝືອພວກຂ້າພະອົງດ້ວຍບາບຂອງຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ພວກເຂົາມີອຳນາດເໜືອຮ່າງກາຍ ແລະ ເໜືອຝູງສັດຂອງພວກຂ້າພະອົງ ຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະພວກຂ້າພະອົງກໍຂັດສົນເຫຼືອຫຼາຍ

³⁸ເພາະບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຮົາທັງຫຼາຍຈຶ່ງກະທຳພັນທະສັນຍາໝັ້ນຄົງ ແລະບັນທຶກໄວ້ ພວກເຈົ້ານາຍຄົນ ເລວີ ແລະປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງປະທັບກາປະທັບຂອງພວກເຂົາໄວ້”

ບົດທີ 10

¹ບັນດາຜູ້ທີ່ປະທັບຕາຂອງພວກເຂົາໄວ້ແມ່ນ ເນເຣມີຢາຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຮາກາລີຢາ ເຊເດກິຢາ ²ເສຣາຢາ ອາຊາຣີຢາ ເຢເຣມີຢາ ³ບັດຊູ ອາມາຣີຢາ ມັນກິຢາ ⁴ຮັດຕູຊະ ເຊບານີຢາ ມັນລຸກ ⁵ຮາຣິມ ເມເຣໂມດ ໂອບາດີຢາ ⁶ດານີເອນ ກິນເນໂທນ ບາຣຸກ ⁷ເມ-ຊຸນລຳ ອາບິຢາ ມິຢາມິນ ⁸ມາອາຊີຢາ ບິນກາຍ ເຊມາຢາ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນປະໂລຫິດ ⁹ແລະຄົນເລວີຄື ເຢຊູອາຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາຊານີຢາ ບິນນຸຍລູກຫລານເຮນາດາດ ກັດມີເອນ ¹⁰ແລະພີນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ເຊບານີຢາ ໂຣດີຢາ ເກລິຕາ ເປລາຢາ ຮານານ ¹¹ມິກາ ເຣໂຣບ ຮາຊາບິຢາ ¹²ຊາກູເຣ ເຊເຣບິຢາ ເຊບານີຢາ ¹³ໂຣດີຢາ ບານີ ເບນິນູ

¹⁴ບັນດາທົວໜ້າຂອງປະຊາຊົນຄື ປາຣົດ ປາຣາດ ໂມອາບ ເອລາມ ຊັດຕຸ ບານີ ¹⁵ບຸນນີ ອາຊະກາດ ເບບາຍ ¹⁶ອາໂດນິຢາ ບິກວາຍ ອາດິນ ¹⁷ອາເຕ ເຣເຊກິຢາ ອັດຊູເຣ ¹⁸ໂຣດິ-ຢາ ຮາຊຸມ ເບຊາຍ ¹⁹ຮາຣິບ ອານາໂທດ ເບບາຍ ²⁰ນັກປຽດ ເມຊຸນລໍາ ເຣຊີ ²¹ເມເຊດ-ຊະເບນ ຊາໂດກ ຍັດດູອາ ²²ເປລາຕິຢາ ຮານານ ອານາຢາ ²³ໂຣເຊອາ ຮານານິຢາ ຣັດ-ຊຸບ ²⁴ຮັນໂລເຣັດ ປິນຮາ ໂຊເບັກ ²⁵ເຣຣູມ ຮາຊັບນາ ມາອາເສຢາ ²⁶ອາຣິຢາ ຮານານ ອານານ ²⁷ມັນລຸກ ຮາຣິມ ບາອານາ

²⁸ສ່ວນປະຊາຊົນນອກນັ້ນ ບັນດາປະໂລຫິດ ຄົນເລວີ ຄົນເຝົ້າປະຕູ ນັກຮ້ອງ ຄົນໃຊ້ປະຈໍາພຣະວິຫານ ແລະຄົນທັງປວງຜູ້ໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກຊົນຊາດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ມາຖືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງເມຍຂອງພວກເຂົາ ລູກຊາຍລູກສາວຂອງພວກເຂົາແລະຄົນທັງປວງ ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ²⁹ໄດ້ລົມທົບກັບພົນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ກັບຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ ເຂົາໃນການສາບແຊ່ງ ແລະໃນການປະຕິຍານທີ່ຈະດໍາເນີນຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມອບໄວ້ທາງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຕາມຄໍາຕັດສິນ ກັບກົດເກນຂອງພຣະອົງ

³⁰ເຮົາທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຍົກລູກສາວຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະບໍ່ຮັບລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເຮົາ ³¹ແລະຖ້າຊົນຊາດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນນໍາເຄື່ອງໃຊ້ຫລືເຂົ້າມາຂາຍໃນວັນສະບາໂຕ ເຮົາຈະບໍ່ຊື້ຈາກພວກເຂົາໃນວັນສະບາໂຕໃນມື້ແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ ແລະເຮົາຈະບໍ່ເກັບຜົນຂອງປີທີ່ເຈັດ ແລະບໍ່ເກັບໜີ້ສິນທຸກຢ່າງ ³²ແລະເຮົາທັງຫຼາຍກໍານົດກັບຕົວເຮົາໄວ້ວ່າຈະຕ້ອງໃຊ້ເງິນເປັນຫຼາຍປີໃຫ້ຄົນລະໜຶ່ງສ່ວນ ສາມເຊເຂເພື່ອການບົວລະບັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ³³ສໍາລັບເຂົ້າຈີ່ທີ່ວາງໄວ້ເປັນແຖວຕໍ່ໜ້າພຣະພັກ ສໍາລັບເຄື່ອງບູຊາພຶດຜົນເປັນເມັດຖວາຍຢູ່ບໍ່ຂາດ ມື້ຂຶ້ນໜຶ່ງຄໍາໃນເດືອນອອກໃໝ່ໃນວັນສະບາໂຕ ເທດສະການກໍານົດຕ່າງໆ ສິ່ງຂອງບໍລິສຸດ ແລະເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ບາບເພື່ອໂຖ່ໂທດບາບຂອງພວກອິສຣາເອນ ແລະສໍາລັບວຽກງານທຸກຢ່າງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ

³⁴ເຮົາໄດ້ຈັບສະຫຼາກ ຄືບັນດາປະໂລຫິດ ຄົນເລວີ ແລະປະຊາຊົນທັງຫຼາຍເພື່ອເອົາພື້ນຖວາຍນໍາເຂົ້າມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຕາມຄອບຄົວບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາ ຕາມເວລາກໍານົດເປັນປົງໄປ ເພື່ອເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ ³⁵ແລະເພື່ອນໍາຜົນທໍາອິດແຫ່ງທີ່ດິນຂອງເຮົາ ແລະຜົນທໍາອິດຂອງໝາກໄມ້ທັງໝົດທຸກປີ ມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³⁶ແລະຈະນໍາລູກຊາຍກົກ ແລະສັດຫົວປີຂອງເຮົາ ຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ ແລະລູກກົກແຫ່ງຝູງງົວ ຝູງແກະຂອງເຮົາມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ມາຫາປະໂລຫິດຜູ້ບົວລະບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ³⁷ແລະຈະນໍາຍອດແບ້ງປຽກຂອງເຮົາ ສິ່ງບໍລິຈາກຂອງເຮົາ ໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນ ນໍ້າອະງຸ່ນ ແລະນໍ້າມັນ ມາຍັງບັນດາປະໂລຫິດ ມາຍັງຫ້ອງພຣະວິຫານຂອງ

ພຣະເຈົ້າ ແລະຈະນຳໜຶ່ງສ່ວນສິບຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຮົາມາໃຫ້ແກ່ພວກເລວີ ເພາະພວກເລວີ ເປັນ ຜູ້ ເກັບ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສິບ ແຫ່ງ ວຽກງານ ຂອງ ເຮົາ ຈາກ ທິວ ເມືອງ ຊົນນະບົດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຮົາ ³⁸ ແລະປະໂລຫິດ ລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ຈະຢູ່ກັບພວກເລວີ ເມື່ອພວກເລວີໄດ້ຮັບໜຶ່ງສ່ວນສິບ ພວກເລວີ ຈະນຳໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງໜຶ່ງສ່ວນສິບມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ມາໃນຫ້ອງຄັງ ³⁹ ເພາະວ່າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ແລະພວກເລວີ ຈະນຳສ່ວນບໍລິຈາກເປັນເຂົ້າ ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ ແລະນ້ຳມັນ ມາໃນຫ້ອງຊຶ່ງເປັນບ່ອນເກັບເຄື່ອງໃຊ້ຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຂອງປະໂລຫິດຜູ້ບົວລະບັດ ຄົນເຝົ້າປະຕູ ແລະນັກຮ້ອງ ເຮົາຈະບໍ່ເພີກເສີຍຕໍ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ

ບົດທີ 11

ການສາລະພາບ ການຖືສິນອົດອາຫານ ແລະການກັບໃຈໃໝ່

¹ພວກເຈົ້ານາຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະປະຊາຊົນນອກນັ້ນໄດ້ ຈັບສະຫລາກກັນ ເພື່ອຈະນຳເອົາຄົນສ່ວນໜຶ່ງໃນສິບສ່ວນໃຫ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ນະຄອນບໍລິສຸດ ອີກເກົ້າສ່ວນນັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນທິວເມືອງຕ່າງໆ ² ແລະປະຊາຊົນໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ສະໝັກໃຈໄປຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ

³ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຫົວໜ້າໃນແຂວງທີ່ມາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ວ່າຄົນອິສຣາເອນ ບັນດາປະໂລຫິດ ຄົນເລວີ ຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານ ແລະລູກຫລານຂ້າລາຊະການຂອງໂຊໂລໂມນ ໃນທິວເມືອງຂອງປະເທດຢູດາຕ່າງຄົນຕ່າງອາໄສຢູ່ໃນທີ່ດິນຂອງຕົນ ໃນທິວເມືອງຂອງ ຕົນ

⁴ບາງຄົນໃນລູກຫລານຂອງຢູດາ ແລະລູກຫລານຂອງ ເບັນຢາມິນ ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ລູກຫລານຂອງຢູດາມີ ອາທາຢາລູກຊາຍອຸດຊິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຊຄາຣິຢາ ຜູ້ເປັນ ລູກຊາຍອາມາຣິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຊຟາຕິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍມາຮາລາເລນ ແຫ່ງຄົນເປເຣັດຜູ້ທີ່ເປັນລູກຊາຍຂອງຢູດາ

⁵ແລະມາອາເສຢາລູກຊາຍບາຣຸກ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍໂກນໂຣເຊ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຮາຊາຢາ ຜູ້ ເປັນລູກຊາຍອາດາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍໂຢຢາຣິບ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຊຄາຣິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ຊິໂລ ⁶ລູກຫລານຂອງເປເຣັດທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ມີຄົນເກັ່ງກ້າ ສີ່ຮ້ອຍຫົກ ສິບແປດຄົນ

⁷ແລະຕໍ່ໄປນີ້ເປັນລູກຫລານຂອງຄົນເບັນຢາມິນ ແມ່ນສັນລູ ລູກຊາຍເມຊຸນລາ ຜູ້ເປັນລູກ ຊາຍໂຢເອັດ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເປດາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍໂກລາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍມາອາເສຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອິທິເອນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຊຊາຢາ

⁸ແລະຖັດພວກເຂົາໄປແມ່ນ ກັບບາຍ ສັນລູ ມີເກົ້າຮ້ອຍຊາວແປດຄົນ ⁹ໂຢເອນລູກຊາຍ ຊິກຣິເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງພວກເຂົາທັງຫຼາຍ ແລະຢູດາລູກຊາຍຣັດເສນູອາເປັນຮອງເຈົ້າເມືອງ

¹⁰ຈາກບັນດາປະໂລຫິດແມ່ນ ເຢດາຢາລູກຊາຍໂຢຢາຣິບ ຢາກິນ

¹¹ ເສຣາຢາລູກຊາຍຮິນກີຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເມຊຸນລໍາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຊາໂດກ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເມຣາໂຢດ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາຣິຕຸບ ຜູ້ປົກຄອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ¹²ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ມີແປດຮ້ອຍຊາວສອງຄົນ ແລະອາດາຢາລູກຊາຍເຢໂຣຮາມ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເປລາລີຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາມຊີ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຊຄາຣີຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍບັດຊູ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍມັນກີຢາ ¹³ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້ານາຍຂອງບັນພະບູລຸດ ມີສອງຮ້ອຍສິບສອງຄົນ ແລະອາມາດສາຍລູກຊາຍອັດຊາເຣນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາຣະຊາຍ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເມຊິນເລໂມດ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອິມເມ ¹⁴ແລະພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາເປັນທະຫານເກັ່ງກ້າ ມີໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວແປດຄົນ ຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງພວກເຂົາແມ່ນ ຊັບດີເອນລູກຊາຍຂອງຄົນໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງ

¹⁵ຈາກຄົນເລວີແມ່ນ ເຊມາຢາລູກຊາຍຣັດຊຸບ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອັດຊະຣິການ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຮາຊາບິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍບຸນນີ

¹⁶ແລະຊັບເບທາຍກັບ ໂຢຊາບັດ ຈາກພວກຫົວໜ້າຂອງພວກເລວີ ຜູ້ຄວບຄຸມການງານພາຍນອກພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ¹⁷ແລະມັດຕານິຢາລູກຊາຍມິກາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຊັບດີ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາລັບ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າໃນການເລີ່ມຕົ້ນການໂມທະນາພຣະຄຸນ ການອະທິຖານ ແລະບັກບຸກຢາເປັນທີສອງໃນໝູ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ແລະອັບດາລູກຊາຍຊາມມອາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍກາລັນ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຢດູທູນ ¹⁸ຄົນເລວີທັງໝົດໃນນະຄອນບໍລິສຸດມີ ສອງຮ້ອຍແປດສິບສີ່ຄົນ

¹⁹ຄົນເຝົ້າປະຕູມີ ອັກກຸບ ຕັນໂມນ ແລະພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ເຝົ້າບັນດາປະຕູມີໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບສອງຄົນ

ພວກປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີສາລະພາບບາບຂອງຕົນ

²⁰ຄົນອິສຣາເອນນອກນັ້ນ ທີ່ເປັນພວກປະໂລຫິດແລະຄົນເລວີ ຢູ່ໃນຫົວເມືອງທັງໝົດຂອງຢູດາ ທຸກຄົນຢູ່ໃນທີ່ດິນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ

²¹ແຕ່ຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານຢູ່ທີ່ ໂອເຟນ ແລະຊີຣາກັບ ກິດຊະປາ ຄວບຄຸມຄົນໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານ

²²ຜູ້ເບິ່ງແຍງຄົນເລວີໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມແມ່ນ ອຸດຊີລູກຊາຍບານີ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຮາຊາບິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ມັດຕານິຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍມິກາ ສໍາລັບລູກຫລານຂອງອາລັບ ພວກນັກຮ້ອງເບິ່ງແຍງການງານພຣະວິຫານ ຂອງພຣະເຈົ້າ ²³ເພາະວ່າມີພະບັນຊາຈາກກະສັດເຖິງເລື່ອງພວກເຂົາແລະມີຄໍາຈ້າງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ສໍາລັບນັກຮ້ອງ ຕາມທີ່ຕ້ອງການທຸກໆມື້

²⁴ແລະເປທາຣີຢາລູກຊາຍເມເຊດຊະເບນ ຄົນເຊຣາ ລູກຊາຍຢູດາເປັນຜູ້ເຝົ້າຢູ່ກັບກະສັດໃນເລື່ອງກິດຈະການຕ່າງໆອັນກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ

²⁵ສ່ວນທີ່ຢູ່ບ້ານ ແລະໂຮ່ນາຂອງຊົນນະບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ປະຊາຊົນພວກຢູດາບາງຄົນອາໄສຢູ່ໃນ ກິຣິອາດ-ອາຣະບາ ແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ໃນດີໂບນກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະໃນ ເຢກັບເຊເອນ ກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ²⁶ແລະໃນເມືອງຕ່າງໆ ເຢຊູອາກັບ ໃນ

ໄມລາດາ ແລະເບັດ-ເປເລັດ ²⁷ໃນຮາຊາ-ຊອອານ ໃນເບເອ-ເຊບາກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ²⁸ໃນຊິກລັກ ໃນເມໂກນາກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ²⁹ໃນເອັນ-ຣິມໂມນ ໃນໂຊຣາ ໃນຢາຣະມຸດ ³⁰ຊາໂນອາ ອະດຸລາມ ແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ລາກິດ ແລະໄຮ່ນາຂອງເມືອງນັ້ນ ອາເຊກາກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງຄ້າຍຈາກເບເອ-ເຊບາເຖິງຮ່ອມພູຣິນໂນມ

³¹ປະຊາຊົນເປັນຢາມິນຢູ່ຕໍ່ຈາກເກບາໄປ ທີ່ມິກມາດ ອາຢາ ເບັດເອນ ແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ³²ທີ່ອານາໂທດ ໂນບ ອານານິຢາ ³³ຮາໂຊ ຣາມາ ກິດຕາຢິມ ³⁴ຮາດິດ ເຊໂບຢິມ ເນບັນລາດ ³⁵ໂລດ ແລະໂອໂນ ຮ່ອມພູເຂົາຂອງພວກຊ່າງຜີມີ ³⁶ແລະບາງສ່ວນຂອງຄົນເລວີຢູ່ໃນເຂດແດນຢູດາ ແລະໃນເຜົ່າເປັນຢາມິນ

ບົດທີ 12

ລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ປະທັບກາໄວ້ທີ່ພັນທະສັນຍາ

¹ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີທີ່ຂຶ້ນມາກັບເຊຣູບາເບນ ລູກຊາຍ ເຊອານຕີເອນ ແລະກັບເຢຊູອາແມ່ນ ເສຣາຢາ ເຢເຣເມີຢາ ເອັດຊະຣາ ²ອາມາຣິຢາ ມັນລຸກ ຣັດຕຸຊະ ³ເຊການິອາ ເຣຮູມ ເມເຣໂມດ ⁴ອິດໂດ ກິນເນທອຍ ອາບິຢາ ⁵ມິຢາມິນ ມາອາດິຢາ ບິນກາ ⁶ເຊມາຢາ ໂຢຢາຣິບ ເຢດາຢາ ⁷ສັນລູ ອາໂມກ ຮິນກິຢາ ເຢດາຢາ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນຫົວໜ້າຂອງປະໂລຫິດ ແລະພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາໃນສະໄໝຂອງເຢຊູອາ

⁸ຄົນເລວີແມ່ນ ເຢຊູອາ ບິນນຸຍ ກັດມີເອນ ເຊເຣບິຢາ ຢູດາ ແລະມັດຕານິຢາຜູ້ຊຶ້ງເບິ່ງ-ແຍງການຮ້ອງເພງ ສັນລະເສີນພ້ອມກັບພິນ້ອງຂອງພວກເຂົາ ⁹ແລະບັກບຸກິຢາກັບອຸນນິພິນ້ອງຂອງເພິ່ນຢູ່ກົງກັນຂ້າມໃນການບົວລະບັດ

ລາຍຊື່ຂອງຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ

¹⁰ເຢຊູອາໃຫ້ກຳເນີດລູກຊື່ໂຢຢາກິມ ໂຢຢາກິມ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊື່ເອລິຢາຊິບ ເອລິຢາຊິບ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊື່ໂຢຢາດາ ¹¹ໂຢຢາດາ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊື່ໂຢນາທານ ແລະ ໂຢນາທານ ໃຫ້ກຳເນີດລູກຊື່ຢັດດູອາ

¹²ໃນລາຊະການໂຢຢາກິມ ມີປະໂລຫິດຜູ້ເປັນປະມຸກຂອງບັນພະບູລຸດຄື ຂອງຄົນເສຣາຢາ ມີ ເມຣາຢາ ຂອງຄົນເຢເຣເມີຢາ ຮານານິຢາ ¹³ຂອງຄົນເອັດຊະຣາມີ ເມຊຸນລຳ ຂອງຄົນອາມາຣິຢາມີ ເຢໂຮຣານັນ ¹⁴ຂອງຄົນມັນລຸກິມີ ໂຢນາທານ ຂອງຄົນເຊບານິຢາມີ ໂຢເຊັບ ¹⁵ຂອງຄົນຮາຣິມມີ ອັດນາ ຂອງຄົນເມຣາໂຢດມີ ເຣນກາຍ ¹⁶ຂອງຄົນອິດໂດມີ ເຊຄາຣິຢາ ຂອງຄົນກິນເນໂທນມີ ເມຊຸນລຳ ¹⁷ຂອງຄົນອາບິຢາມີ ຊິກຣີ ຂອງຄົນມິນຢາມິນ ຂອງຄົນໄມອາດິຢາມີ ບິນຕາຍ ¹⁸ຂອງຄົນບິນກາມີ ຊາມມູອາ ຂອງຄົນເຊມາຢາມີ ເຢໂຮນາທານ ¹⁹ແລະຂອງຄົນໂຢຢາຣິບມີ ມັດເຕນາຍ ຂອງຄົນເຢດາຢາມີ ອຸດຊີ ²⁰ຂອງຄົນສັນລູມີ ການລາຍ ຂອງຄົນອາໂມກມີ ເຣເບ ²¹ຂອງຄົນຮິນກິຢາມີ ຮາຊາບິຢາ ຂອງຄົນເຢດາຢາມີ ເນທານ

ຄົນອິສຣາເອນນອກນັ້ນອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງຕ່າງໆ

²²ສ່ວນພວກເລວີໃນສະໄໝຂອງເອລີຢາຊິບ ໂຢຢາດາ ໂຢຮານານ ແລະຍັດດູອາ ຊື່ເຈົ້າ
ນາຍຂອງບັນພະບູລຸດມີບັນທຶກໄວ້ ທັງບັນດາປະໂລຫິດຈົນເຖິງລາຊະການຂອງດາຣິອຸດ ຄົນ
ເປີເຊຍ ²³ລູກຫລານຂອງເລວີເຈົ້ານາຍຂອງບັນພະບູລຸດ ມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືພິງສາວະດານ
ຈົນສະໄໝຂອງໂຢຮານານລູກຊາຍເອລີຢາຊິບ ²⁴ຫົວໜ້າຂອງຄົນເລວີແມ່ນ ຮາຊາບິຢາ ເຊ-
ເຣບິຢາ ແລະເຢຊູອາ ລູກຊາຍກັດມິເອນ ກັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາຢູ່ກົງກັນຂ້າມ ທີ່ຈະ
ສັນລະເສີນ ແລະໂມທະນາພຣະຄຸນ ຕາມບັນຍັດຂອງດາວິດຄົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຍາມໆໄປ

²⁵ມັດຕານິຢາ ບັກບຸກິຢາ ໂອບາດິຢາ ເມຊຸນລາ ຕັນໂມນ ແລະອັກກຸບ ເປັນຄົນເຝົ້າ
ປະຕູ ຍືນເຝົ້າຢູ່ທີ່ປະຕູສາງມັງນເຄື່ອງ ²⁶ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນສະໄໝຂອງໂຢຢາກິມລູກຊາຍເຢຊູອາ
ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ເຢໂຮຊາດັກ ແລະໃນສະໄໝຂອງເນເຣມີຢາຜູ້ປົກຄອງກັບໃນສະໄໝຂອງ
ເອັດຊະຣາປະໂລຫິດ ແລະນັກປາດ

ພວກປະໂລຫິດ ແລະຄົນເລວີທີ່ຂຶ້ນມາກັບເຊຣູບາເບນ

²⁷ໃນເມື່ອເຮັດພິທີມອບຖວາຍກຳແພງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ພວກເຂົາໄດ້ຊອກຄົນເລວີທຸກທີ່
ທຸກບ່ອນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຈະນຳມາທີ່ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອສະຫລອງ ມອບຖວາຍດ້ວຍ
ຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍການໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລະດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ດ້ວຍແຊ່ງ ພິນໃຫຍ່ ແລະ
ພິນຄູ່ ²⁸ລູກຫລານພວກນັກຮ້ອງໄດ້ລວມກັນມາຈາກແຂວງອ້ອມເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈາກ
ຊົນນະບົດຂອງຊາວເນໂຕຟາ ²⁹ທັງມາຈາກເບັດ-ກິນການ ແລະຈາກເຂດເກບາ ແລະອາ-
ຊະມາເວດ ເພາະບັນດານັກຮ້ອງ ໄດ້ສ້າງຊົນນະບົດຂອງຕົນອ້ອມຮອບເມືອງເຢຣູຊາເລັມ
³⁰ພວກປະໂລຫິດ ແລະພວກເລວີໄດ້ຊຳລະລ້າງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະໄດ້ຊຳລະລ້າງປະຊາຊົນ
ກັບປະຕູເມືອງ ແລະກຳແພງໃຫ້ບໍລິສຸດ

³¹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາຂຶ້ນເທິງກຳແພງ ແລະແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ຄະນະ
ໃຫຍ່ ສອງຄະນະເປັນຜູ້ກ່າວໂມທະນາພຣະຄຸນ ແລະຍ່າງເປັນຂະບວນແທ່ ຄະນະໜຶ່ງໄປທາງ
ຂວາ ຂຶ້ນໄປເທິງ ກຳແພງຈົນເຖິງປະຕູກອງຂີ້ເຫຍື້ອ ³²ແລະຖັດພວກເຂົາໄປມີ ໂຮຊາຢາ
ແລະເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາເຄິ່ງໜຶ່ງ ³³ກັບອາຊາຣິຢາ ເອັດຊະຣາ ເມຊຸນລາ ³⁴ຢູດາ ເບັນຢາ-
ມິນ ເຊມາຢາ ແລະເຢເຣມີຢາ ³⁵ແລະລູກຊາຍຂອງພວກປະໂລຫິດບາງຄົນທີ່ມີແກຄື ເຊຄາ-
ຣິຢາລູກຊາຍໂຢນາທານ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເຊມາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍມັດຕານິຢາ ຜູ້ເປັນລູກ
ຊາຍມິກາຢາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຊາກູເຣ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍອາລັບ ³⁶ກັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ
ຄື ເຊມາຢາ ອັດຊາເຣນ ມິລາລາຍ ກິລາລາຍ ມາອາຍ ເນທາເນນ ແລະຢູດາ ຮານານີ
ພ້ອມກັບເຄື່ອງດົນຕີຂອງດາວິດຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເອັດຊະຣາ ຜູ້ຮອບຮູ້ໃນພຣະທຳ
ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຍ່າງນຳໜ້າພວກເຂົາ ³⁷ທີ່ປະຕູນ້ຳພູ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພວກເຂົາ ພວກເຂົາ
ຍ່າງຂຶ້ນບັນໄດຂອງນະຄອນດາວິດ ທາງຂຶ້ນກຳແພງເໜືອພະລາຊະວັງຂອງດາວິດເຖິງປະຕູ
ນ້ຳທາງທິດຕາເວັນອອກ

³⁸ອີກຄະນະໜຶ່ງທີ່ກ່າວຄຳໂມທະນາພຣະຄຸນຍ່າງໄປທາງກົງກັນຂ້າມ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຕາມ

ພວກເຂົາໄປ ພ້ອມກັບປະຊາຊົນເຄິ່ງໜຶ່ງ ເທິງກຳແພງເໜືອທໍຄອຍເຕົາໄຟ ເຖິງກຳແພງກວ້າງ ³⁹ ແລະເທິງປະຕູເອຟຣາຍິມ ທາງປະຕູເກົາ ທາງປະຕູປາ ແລະທໍຄອຍຮານາເນນ ທໍຄອຍຮ້ອຍຄົນ ເຖິງປະຕູແກະ ແລະພວກເຂົາມາຢຸດຢູ່ທີ່ປະຕູຍາມ

⁴⁰ ຄະນະທັງສອງ ຜູ້ກ່າວຄຳໂມທະນາໄດ້ມາຢືນຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ເຄິ່ງໜຶ່ງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ⁴¹ ກັບປະໂລທິດທີ່ຖືແກແມ່ນ ເອລິຢາກິມ ມາອາເສຢາ ມິນຢາມິນ ມິກາຢາ ເອລິໂອນາຍ ເຊຄາຣີຢາ ກັບຮານານິຢາ ⁴² ແລະມາອາເສຢາ ເຊມາຢາ ເອເລອາຊາ ອຸດຊີ ເຢໂຣຣານັນ ມັນກິຢາ ເອລາມ ແລະເອເຊ ແລະບັນດານັກຮ້ອງໄດ້ຮ້ອງເພງດ້ວຍສຽງດັງ ເຢັດຊະຣາຢາ ເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາ ⁴³ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາຢ່າງໃຫຍ່ໃນມື້ນັ້ນ ຊົນຊົມຍິນດີ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາຊົນຊົມຍິນດີດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ພວກພັນລະຍາ ແລະເດັກນ້ອຍກໍຊົນຊົມຍິນດີດ້ວຍກັນແລະຄວາມຊື່ນບານຂອງເມືອງເຢຣູຊາເລັ່ມກໍມີສຽງທີ່ໄດ້ຍິນອອກໄປໄກ

⁴⁴ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງບາງຄົນໃຫ້ເບິ່ງແຍງທ້ອງສຳລັບສິ່ງຂອງບໍລິຈາກ ໝາກໄມ້ລຸ້ນທຳອິດ ໜຶ່ງສ່ວນສິບໃຫ້ຮວບຮວມບັນສ່ວນຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ ສຳລັບປະໂລທິດ ແລະພວກເລວີເຂົ້າມາໄວ້ໃນນັ້ນ ຕາມໂຮ່ນາໃນຫົວເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນ ເພາະຢູດາຊົນຊົມຍິນດີດ້ວຍເລື່ອງບັນດາປະໂລທິດ ແລະພວກເລວີຜູ້ບົວລະບັດຢູ່ນັ້ນ ⁴⁵ ແລະທັງພວກນັກຮ້ອງ ພວກເຝົ້າປະຕູໄດ້ບົວລະບັດ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະເຮັດການຊຳລະລ້າງຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງດາວິດ ແລະຂອງ ໂຊໂລໂມນລູກຊາຍຂອງດາວິດ ⁴⁶ ເພາະໃນສະໄໝດາວິດ ແລະອາສັບນັ້ນມີຫົວໜ້າພວກນັກຮ້ອງ ແລະມີບົດເພງສັນລະເສີນ ແລະບົດເພງໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ⁴⁷ ອິສຣາເອນທັງປວງໃນສະໄໝຂອງ ເຊຣູບາເບນ ແລະໃນສະໄໝຂອງ ເນເຣມີຢາ ໄດ້ແບ່ງບັນສ່ວນຕາມຕ້ອງການທຸກມື້ແກ່ນັກຮ້ອງ ແລະຄົນເຝົ້າປະຕູ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງສ່ວນຂອງພວກເລວີໄວ້ຕ່າງຫາກ ແລະພວກເລວີໄດ້ແບ່ງສ່ວນຂອງລູກຫລານອາໂຣນໄວ້ຕ່າງຫາກ

ບົດທີ 13

ສຳນະໂນຄົວເຊື້ອສາຍຂອງພວກປະໂລທິດ

¹ ໃນມື້ນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ອ່ານໜັງສືຂອງ ໂມເຊ ໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ ແລະພວກເຂົາໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ ຢ່າໃຫ້ຄົນອຳໂນນ ຄົນ ໂມອາບເຂົ້າໄປໃນບ່ອນຊຸມນຸມຂອງພຣະເຈົ້າຈັກເທື່ອ ² ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະນ້ຳມາຕ້ອນຮັບລູກຫລານອິສຣາເອນ ແຕ່ໄດ້ຈ້າງບາລາອາມ ໃຫ້ມາຕໍ່ສູ້ແລະສາບແຊ່ງພວກເຂົາ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ປຸງນຄຳສາບແຊ່ງເປັນຄຳພອນ ³ ແລະຢູ່ມາ ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນພຣະບັນຍັດນັ້ນ ພວກເຂົາກໍແຍກພວກອິສຣາເອນອອກຈາກຄົນຕ່າງດ້ວທັງປວງ

⁴ ກ່ອນໜ້ານີ້ ເອລິຢາຊິບ ປະໂລທິດຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເບິ່ງແຍງທ້ອງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຜູ້ກ່ຽວພັນກັບ ໂຕບິຢາ ⁵ ໄດ້ຈັດທ້ອງໃຫຍ່ທ້ອງໜຶ່ງໃຫ້ ໂຕບິຢາ

ເປັນຫ້ອງທີ່ແຕ່ກ່ອນໃຊ້ເກັບມຶງນ ເຄື່ອງບູຊາພືດຜົນເປັນເມັດ ກຳຍານ ເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ ແລະ ຫຼິງສ່ວນສິບທີ່ເປັນເຂົ້າ ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ ແລະນ້ຳມັນ ຊຶ່ງພວກເຂົາໃຫ້ໄວ້ຕາມບັນຍັດ ໃຫ້ແກ່ພວກເລວີ ນັກຮ້ອງ ຄົນເຝົ້າປະຕູ ແລະຂອງບໍລິຈາກສຳລັບປະໂລຫິດ

⁶ເມື່ອເກີດເລື່ອງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ເພາະວ່າໃນບິທີສາມສິບສອງ ແຫ່ງລາຊະການອາຕາເຊເຊັດ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເຝົ້າກະສັດ ແລະອີກບໍ່ພໍເທົ່າໃດມີ ຂ້າພະເຈົ້າກໍທູນລາກະສັດ

ພວກຫົວໜ້າຂອງຄົນເລວີ

⁷ເມື່ອມາຮອດເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຊຶ່ງເອລີຢາຊິບ ໄດ້ກະທຳເພື່ອໂຕບິຢາ ຄືຈັດຫ້ອງພາຍໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ລາວ ⁸ຂ້າພະເຈົ້າຮ້າຍຫລາຍ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍ ໂຍນ ເຄື່ອງແຕ່ງ ເຮືອນທັງໝົດຂອງ ໂຕບິຢາ ອອກຈາກຫ້ອງ ⁹ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ລາວຊຳລະຫ້ອງ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍນຳເຄື່ອງໃຊ້ປະຈຳພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງເຄື່ອງບູຊາພືດຜົນເປັນເມັດ ກັບກຳຍານກັບມາໄວ້ບ່ອນນັ້ນອີກ

ການເຮັດພິທີມອບຖວາຍກຳແພງເມືອງ

¹⁰ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ອີກວ່າສ່ວນຂອງພວກເລວີນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ ເພາະສະນັ້ນພວກເລວີ ແລະນັກຮ້ອງຜູ້ປະຕິບັດການງານ ຕ່າງກໍໜີກັບໄປໄຮ່ນາຂອງຕົນ ¹¹ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕໍ່ວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະເວົ້າວ່າ “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງປະຖິ້ມພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ” ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທ້ອນໂຮມພວກເຂົາກັບມາ ແລະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ຕາມຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາອີກ

¹²ແລະຢູດາທັງປວງໄດ້ນຳຫຼິງສ່ວນສິບທີ່ເປັນເຂົ້າ ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ ແລະນ້ຳມັນເຂົ້າມາຄັງພຣະວິຫານ ¹³ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄົນໃຫ້ເບິ່ງແຍງຄັງພຣະວິຫານແມ່ນ ເຊເລມີຢາ ປະໂລຫິດ ຊາໂດກ ນັກຮຽນຮູ້ຝ່າຍພຣະບັນຍັດ ແລະເປດາຢາແຫ່ງພວກເລວີ ແລະຜູ້ຊ່ວຍພວກເຂົາ ຄື ຮານານລູກຊາຍຊາກູເຣ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍ ມັດຕານິຢາ ເພາະນັບໄດ້ວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນສັດຊື່ ແລະໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ ຄືແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ພວກພິມັຍ

¹⁴“ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງຂ້າພະອົງ ແລະຂໍຢ່າລືບລ້າງການດີທັງຫຼາຍຂອງຂ້າພະອົງທີ່ຂ້າພະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອການບົວລະບັດໃນບ່ອນນັ້ນ”

ຄົນອີສຣາເອນຕ້ອງແຍກຈາກຄົນຕ່າງດ້ວຍ

¹⁵ເທື່ອນັ້ນໃນຢູດາ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄົນຢຽບນ້ຳອະງຸ່ນໃນວັນສະບາໂຕ ແລະນຳຟ້ອນເຂົ້າບັນທຸກເທິງຫລັງລາ ທັງນ້ຳອະງຸ່ນ ຜົນອະງຸ່ນ ໝາກເດືອນ ແລະສິ່ງຂອງທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງພວກເຂົາເອົາມາເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນວັນສະບາໂຕ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຂົາໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາຂາຍອາຫານ ¹⁶ແລະມີພວກຕິເຣອາໄສຢູ່ໃນເມືອງໄດ້ເອົາປາ ແລະສິນຄ້າທຸກຢ່າງເຂົ້າມາຂາຍໃນວັນສະບາໂຕແກ່ປະຊາຊົນຢູດາ ແລະໃນເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມ ¹⁷ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ວ່າພວກເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຊັ່ນນີ້ ຄືເຮັດໃຫ້ວັນສະບາໂຕເປັນມົນທົນ ¹⁸ບັນພະບູລຸດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນີ້ບໍ່

ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົງເອົາເຫດຮ້າຍທັງຫລາຍໃຫ້ຕົກຢູ່ເທິງເຮົາ ແລະເທິງເມືອງນີ້ ທ່ານຍັງຈະນຳພຣະພິໂລດຫຼາຍກວ່ານັ້ນມາໃຫ້ອິສຣາເອນ ດ້ວຍການກະທຳໃຫ້ວັນສະບາໂຕ ເປັນມົນທົນ”

¹⁹ແລະຢູ່ມາ ເມື່ອເລີ່ມຈະຄຳທີ່ປະຕູເມືອງ ເຢຣູຊາເລັມກ່ອນວັນສະບາໂຕ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ບັນຊາໃຫ້ປິດປະຕູເມືອງ ແລະສັ່ງວ່າ ບໍ່ໃຫ້ເປີດຈົນກວ່າວັນສະບາໂຕຜ່ານໄປ ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຕັ້ງຂ້າລາຊະການບາງຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເບິ່ງແຍງປະຕູເມືອງ ບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາສິ່ງຂອງໃດ ເຂົ້າມາໃນວັນສະບາໂຕ ²⁰ແລ້ວພວກພໍ່ຄ້າ ແລະພວກຂາຍສິນຄ້າທຸກຊະນິດກໍຢູ່ນອກເມືອງ ເຢ- ຣູຊາເລັມຄືນໜຶ່ງ ສອງຄືນ ²¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຂົາ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ “ເປັນຫຍັງທ່ານມານອນຢູ່ຂ້າງກຳແພງເມືອງ ຖ້າທ່ານເຮັດອີກຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັບທ່ານ” ຕັ້ງແຕ່ ນັ້ນມາ ພວກເຂົາກໍບໍ່ມາອີກໃນວັນສະບາໂຕ

²²ແລະຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ພວກເລວີ ຊຳລະຕົວຂອງພວກເຂົາ ແລະມາເຝົ້າປະຕູເມືອງເພື່ອຖື ຮັກສາວັນສະບາໂຕໃຫ້ບໍລິສຸດ “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍພຣະອົງຊົງລະນຶກເຖິງຂ້າ- ພະອົງໃນເລື່ອງນີ້ດ້ວຍ ແລະຂໍຊົງໄວ້ຊີວິດຂ້າພະອົງຕາມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມເມດຕາ ຂອງພຣະອົງ”

ເນເຣມີຢາໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເທື່ອທີ່ສອງ

²³ໃນສະໄໝນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພວກຍິວ (ພວກຢູດາ) ທີ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງຊາວ ອາຊະໂດດ ອຳໂນນ ແລະໂມອາບ ²⁴ແລະລູກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາເຄິ່ງໜຶ່ງເວົ້າພາສາອາຊະ- ໂດດ ພວກເຂົາເວົ້າພາສາເຮັບເຮີບໍ່ໄດ້ ແຕ່ເວົ້າພາສາຊົນຊາດຂອງພວກເຂົາແຕ່ລະພວກ ²⁵ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພວກເຂົາ ແລະສາບແຊ່ງພວກເຂົາ ແລະຕີພວກເຂົາບາງຄົນ ແລະ ດຶງຜົມຂອງພວກເຂົາອອກ ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິຍານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ “ເຈົ້າທັງຫຼາຍຢ່າຍົກລູກສາວຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ ຢ່າ ຮັບລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນເມຍລູກຊາຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍຕົວເຈົ້າເອງ ²⁶ໂຊໂລໂມນກະສັດ ແຫ່ງອິສຣາເອນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບດ້ວຍເລື່ອງຢ່າງນີ້ບໍ່ ໃນທ່າມກາງປະຊາຊາດ ບໍ່ມີກະສັດໃດ ເໝືອນພະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງພະອົງກໍຊົງຮັກພະອົງ ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ພະອົງເປັນກະສັດ ເໜືອ ອິສຣາເອນທັງປວງ ແລ້ວ ເມຍຕ່າງຊາດຂອງພະອົງກໍເປັນ ເຫດໃຫ້ພະອົງເຮັດບາບ ²⁷ພວກເຮົາຄວນທີ່ຈະຟັງເຈົ້າ ແລະກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງຫລາຍນີ້ ໂດຍເຮັດບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະ- ເຈົ້າຂອງເຮົາດ້ວຍການແຕ່ງງານກັບຍິງຕ່າງຊາດບໍ່”

²⁸ລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຂອງ ໂຢຢາດາ ຜູ້ເປັນລູກຊາຍເອລີຢາຊິບມະຫາປະໂລທິດ ເປັນລູກເຂີຍ ຂອງສັນບັນລັດ ຊາວເບັດໂຮໂຣນ ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປຈາກຂ້າ- ພະເຈົ້າ

²⁹“ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງພວກເຂົາທັງຫຼາຍ ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ ເຮັດໃຫ້ການເປັນປະໂລທິດ ແລະພັນທະສັນຍາຂອງພວກປະໂລທິດ ແລະພວກເລວີເປັນມົນ- ທົນ”

³⁰ດັ່ງນີ້ແຫລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊໍາລະລ້າງພວກເຂົາຈາກຊາວຕ່າງດ້າວທຸກຢ່າງ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໜ້າທີ່ຂອງບັນດາປະໂລຫິດ ແລະພວກເລວີຕ່າງກໍປະຈໍາງານຂອງຕົນ

³¹ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ຫາພົນຖວາຍຕາມເວລາກໍານົດໄວ້ ແລະໝາກໄມ້ຫົວປີດ້ວຍ “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງຂ້າພະອົງດ້ວຍການດີເທີນ”

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທໍາ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທໍາ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄໍ່າຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.